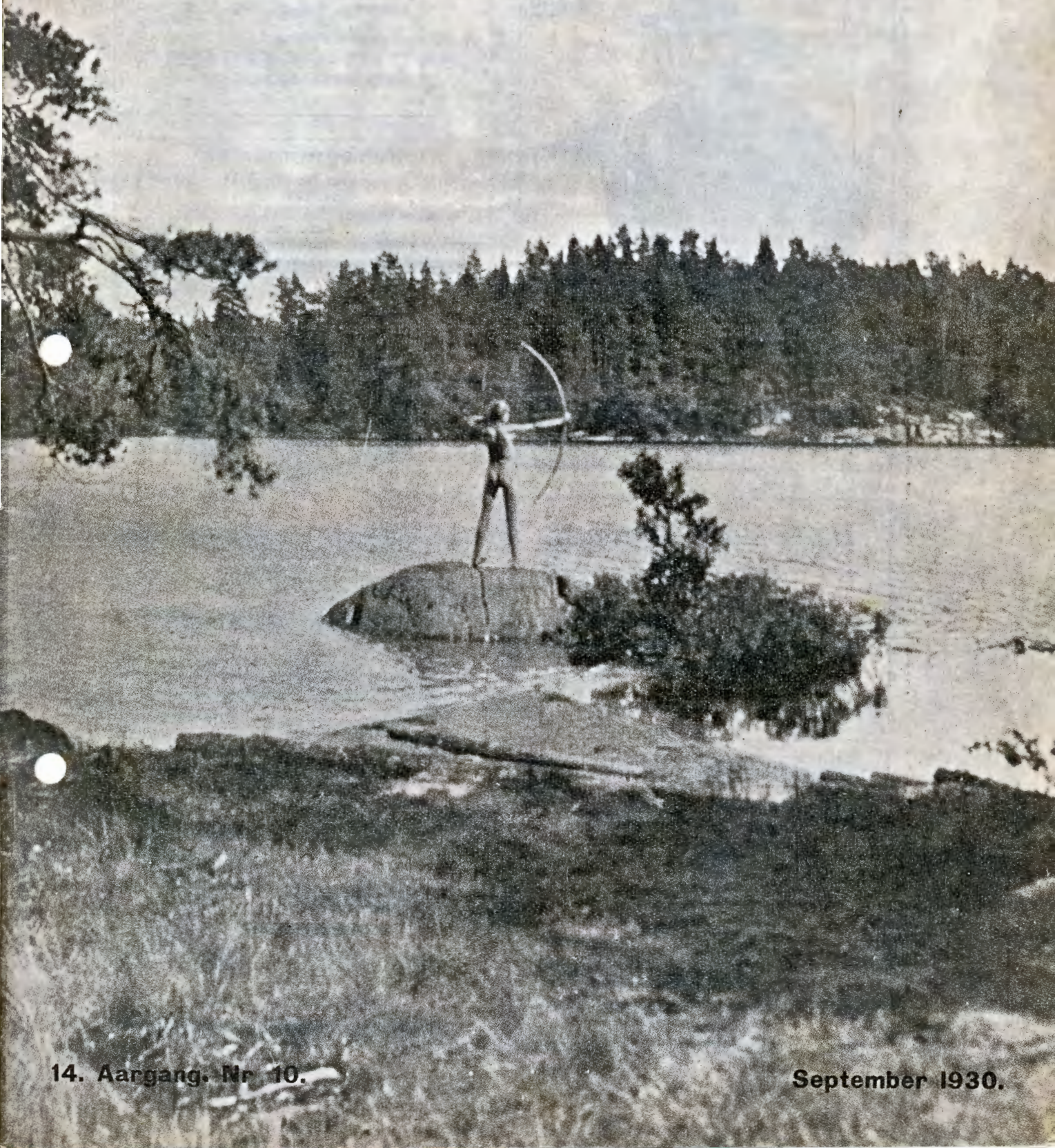

SPEJDERNES MAGASIN

14. Aargang. Nr. 10.

September 1930.

Lumber-Jackets

14⁵⁰

Lembckes Friluftsudstyr $\frac{A}{S}$

NØRREGADE 15, K. TELF. BYEN 4986

Blomsterforretningen

Gyldenløvesgade 12

Tlf. Central 1497

har altid friske Blomster, Forenings-
kranse og Buketter, Blomsterkurve
forsendes overalt.

L. NIELSEN

SALMEBØGER

BYENS BILLIGSTE

FR. PALM GREISEN

KRONPRINSENSGADE 3
(Hj. af Købmagergade).

RADIO

Ønsker De et tidssvarende Radio-An-
læg, da hør og se mine Apparater, saa-
vel Batteri som Lysnet i Jævn- og
Vexelstrøm. Sælges uden Udbetaling.
Rimelige Rater. Demonstration i Hjem-
met uden Købetvang.

RADIO-LAGERET
VED STRANDEN 20¹

TELF. BYEN 3914

Rejsegrammofon

med 10 nye Plader fra Kr. 48.00. — Radio i
alle Mærker.

Mortensen, Skydebanegade 13.
Vester 4303.

Velsmagen sejrer.

Kellogg's Corn Flakes har ved sin Velsmag
vundet sig flere Venner end nogen anden Mel-
eller Grynret. Den særlige Sprødhed, som ud-
mærker Kellogg's Corn Flakes, er stadig uover-
truffen.

Serveres som de er, med kold Mælk eller
Fløde. Skal ikke koges. — Faas i alle Mel- og
Kolonialforretninger, i rød-grøn Pakke.

Kellogg's
CORN FLAKES

En gros: C. STAU & CO.
København K.

Fabrikker og sælger Kellogg's
ALL-BRAN — et uskadeligt
førende Næringsmiddel.

SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEIDERKORPS

14. AARG.

SEPTEMBER

1930

De kalder os en Vaar
i Danmarks gamle Gaard
og siger, vi er Sæden, der staar i Sol og gror.
Kan hænde er vi det.
Vi haaber, de faar Ret,
som drømmer Sommerdrømme og paa vor
Fremtid tror.

Kom Styrke til vort Sind,
og Trofasthed kom ind,
og Modet til at taale, og Mod til at gaa paa.
Du ranke Renhed kom
og rejs en Helligdom,
et Alter i vort Hjerte, som Verden ej kan naa.

Men er vi Danmarks Vaar,
saa kom om tredive Aar,
og se, om Somren holder de
Løfter Vaaren gav?
Kom Spejdere, slut op,
giv Haandslag og slut Trop.
Vort Sind, vor Krop skal
hærdes til Vejens barske Krav.

De kalder os en Vaar
i Danmarks gamle Gaard.
Et véd vi. Vi er Sønner af
Danskens frie Æt.
Kom Spejdere; slut op
giv Haandslag og slut Trop,
at de, som paa vor Fremtid
tror, maa glædes og faa Ret.

MADS NIELSEN

VED LEJRBAALET.

Hvordan ser der ud i Danmark,

paa de Steder, hvor Spejderne har haft deres Lejre? I Aar har der været i Hundredvis af Tropslejre og Patruljelejre Danmark over. Ved Strandbredderne og ved Skovbrynnene har Spejderbaalene glødet og lyst i Sommermåttene, men alle Spor er fjernet. Det tror jeg. For jeg har set, at I er trænede Lejrfolk, der ikke alene forstaar at indrette jer en Lejrplads, men ogsaa forstaar at fjerne hvert et Spor. Og det er godt, at det er saaden, og navnlig nu i Aar. Spejderne er jo ikke mere de eneste Lejrfolk; der er mange, der nu drager ud med Telt paa Ryggen. Disse nye Teltboere har ganske naturligt ikke den samme Dygtighed, som I har, naar det gælder Lejrliv, og derfor vil ikke alle forladte Lejrpladser ligne jeres.

Vore Lejrkort.

Der var i Foraaret megen Tale om, at Spejdere ikke forstod at færdes paa vore Landeveje. Selv har jeg ikke truffet hensynsløse Cyklistere blandt Spejdere, men nogle er der vel, og saa faar I alle Skyld for at være det.

Et lignende Spørgsmaal opstaar m. H. t. Lejrpladserne, og derfor har Korpset ladet lave „Lejrkort“. Faa dem hos jeres Tropsfører, og naar I har brudt jeres Lejr af, bed saa Ejeren om at komme ned og se den Lejrplads, I forlader, og faa ham til at underskrive Kortet, saa vil det ikke være længe, inden Spejderne faar Ry for at efterlade deres Lejrpladser i god Stand, og I vil ikke faa Vanskelighed ved at faa Lejrpladser overladt.

I gør ikke jer selv nogen Tjeneste ved at faa Kortet underskrevet, men I gør en good-turn mod de Spejdere, der næste Gang beder om at maatte slaa Lejr paa den Plads, I forlod, fordi Ejeren vil føle sig overbevist om, at saadan som I efterlod Pladsen, vil enhver anden Spejder ogsaa efterlade den.

De døvstummes Trop har gjort en good-turn mod alle danske Spejdere.

Mange af jer ved, at Trelde-næs Skov ved Fredericia er en af de skønneste Lejrpladser

i Danmark. Nu har Trelde-næs skiftet Ejer, og der var i Aviserne Tale om, at Trelde-næs vilde blive afspærret. Jeg blev ringet op af en Journalist, som spurgte mig, hvad Korpset vilde gøre nu, da Spejderne ikke længere maatte slaa deres Telte op paa Trelde-næs. Jeg svarede, at det ordnede sig nok, nu kunde vi se Tiden lidt an. Saa kom de døvstummes Trop os alle til Hjælp.

De havde ligget i Lejr derude, og Ejeren var tilfreds med Troppens Opførsel, men han var meget ked af alt det Madpapir og Roderi, som Folk havde efterladt i Skovene. Og hvad gjorde saa Troppen? Den brugte de to herlige Pinsedage, ikke til en god Tur for sig selv, men til en good-turn mod alle Spejdere. De rensede Skoven for Madpapir, og Følgen var, at Skoven blev smukkere, og at Ejeren aldrig vil nægte en Spejdertrop at rejse sine Telte paa Trelde-næs.

Er du Spejder?

Ja, du staar i din Patrulje og i din Trop. Du har Uniform og Korpsmærke. Du er maa-ske en dygtig Lejrsportsmand. Det er altsammen udmærket; men det kan enhver jo blive, naar han melder sig ind i en Trop og træner sig op. Men en Spejders Ord staar til Troende. Gør dit Ord det? Det er Kendetegnet for en Spejder.

Der er noget, der hedder Skoledrengemoral. Væk med den; den hører ikke til blandt Spejdere. Ærlighed er Ærlighed, hvor man end færdes. Enhver nok saa lille Uærlighed er en Uærlighed. Hav Mod til at være ærlig og gaa ikke med til noget for at „være en god Kammerat“. Hvorfor skal en Spejder „være god Kammerat“ med uærlige Dreng? Saa hellere ingen Kammerat. Sig, at det gaar du ikke med til, og tag de Klø, du faar for at sige det.

Med Spejderhilsen!

Spejdere og Amatørfotografi.

Af Aksel Poulsen.

II.

Fremkaldelse.

Fremkaldelsen af Film og Plader er vel nok den Del af de fotografiske Processer, som volder Amatørfotograferne mest Bryderi. Den bedst egnede Fremkalder er sikkert Para-amidophenolen, som kan faas i Handelen i concentrerede Opløsninger under Navn af f. Eks. Rodinal, Negatol og Perinal. — Med en ganske lille Flaske (ca. $\frac{1}{10}$ Liter) kan man fremkalde en Mængde Film eller Plader, idet Vædsken skal fortyndes 20 Gange.

Til Fremkaldelsen benyttes en lille Skaal med Fremkaldevædsken, som maa være 16-18° C, (f. Eks. ca. 150 ccm Fremkalder 1-20 til 2 Spole Film 6 × 9 cm). Hvis man skal fremkalde flere Spoler efter hinanden, kan Fremkalderen godt bruges nogle Gange, men man bør da helst sætte ca. $\frac{1}{4}$ frisk til for hver Gang. Efter nogle Timers Hensland i aaben Skaal er Fremkalderen i Reglen ubrugelig.

Fremkaldelsen foregaar i et mørkt Rum med en rød Lampe til at kontrollere Fremkaldelsen ved og paa følgende Maade:

Først trækkes Filmen 2 à 3 Gange igennem Vand (for at Fremkalderen kan blive jævnt fordelt over denre); derefter stikker man den ene Ende ned i Fremkalderskaalen og trækker Filmen jævnt igennem Fremkalderen, idet man lader Bagsiden berøre Skaalens Bund, og saaledes bliver man ved op og ned, til Filmen er færdig fremkaldt; det er den først, naar der paa Bagsiden viser sig flere mørke Detailler, eller hvis Filmen, holdt op foran Mørkekammerlampen, viser sig med tydelig Kontrast og ikke sløret med kraftløse Konturer.

Filmen skylles nu ganske overfladisk af i Vand og lægges over i en Skaal med følgende Fixerbad, som kan blandes forud og staa færdig paa Flasker.

Fixerbad.

2000 ccm (2 Liter) Vand,
250 gr. svovlundersyrlet Natron,
45 gr. Kaliummetabisulfit.

Hvis man af og til tilsætter nogle Draaber Iseddike, kan man let holde Fixerbadets Surhedsgrad vedlige. Fixerbadet kan bruges næsten lige saa længe, som det kan fixere Filmene ud, d. v. s. lige saa længe disse bliver klare. Det gælder baade om Fremkaldelsen og Fixeringen. at disse Processer maa gøres grundigt; hellere lidt for rigeligt end for lidt.

Naar Filmen er udfixeret, skal den skylles grundigt i 1—2 Timer i rindende eller ofte fornyet Vand og saa til sidst hænges op paa en Snor til Tørring.

Til Fremkaldelse af Film og Plader findes der et Utal af Recepter, men nogen større Forskel paa Slutresultatet er der ikke paa nogen af dem, og man staar sig ved at arbejde med en bestemt og lære denne grundigt at kende. For den, der selv vil fremstille ovennævnte Fremkalder, kan følgende Recept gives:

Opl. A.

10 gr. Amidophenol,
500 ccm Vand.

Opl. B.

60 gr. svovlsyrlet Natron,
60 gr. Potaske,
1000 ccm Vand.

Til Brug blandes 1 Del A, 2 Dele B og 3 Dele Vand. Fremkaldelsestid 5 à 10 Minutter.

Opløsningerne maa opbevares godt tilproppet paa smaa Flasker, saa man kun har lidt i Brug ad Gangen. Paa store Flasker oxyderer de let, fordi der her efterhaanden kommer mere Luft til.

N O G L E L E G E

Hvis er hvis.

Et Stykke Pap med et Hul i anbringes saaledes, at man kun kan se Næsen af den, der staar bag ved. Deltagerne prøver at gætte, hvem der staar bag Papskærmen. Variationer: Haand, Fod, Skygge.

Høreøvelse I.

Bag en Skærm udføres forskellige Lyde, f. Eks. Klik af elektrisk Kontakt, Klirren med Kopper, Papir rives over, Tændstik stryges. Deltagerne prøver at udfinde, hvorfra de forskellige Lyde stammer.

BREVE TIL JØRGEN

København, den 10. August 1930.

Kære Jørgen!

Tak for dit Brev om den mislykkede Patruljetur. Det var jo trist! Men lad mig straks protestere. Selvfølgelig maa du ikke nedlægge dit Hverv som Fører, fordi du har haft Vanskeligheder. Har du endnu ikke forstaaet, at Vanskeligheder blot er til for at overvindes? Kun Børn og svage Mennesker lader sig kue af Modgang. Nej, Jørgen, tænk hellere over, hvorvidt du selv kunde have handlet anderledes. Med andre Ord, lad det skete være en Erfaring, du er blevet rigere, saa at du næste Gang kan gennemføre en fin Tur.

Saa vidt jeg forstaar, var det første, der skete, at to af Spejderne gik i Vandet imod dit bestemte Forbud, og medens du var borte fra Lejren. De to skulde have været sendt hjem straks. Det er den eneste rigtige Straf for en saadan Forseelse. Tænk paa den store Risiko, der kan være ved Badning, og tænk paa dit Ansvar. Det maa kun overlades til Føreren at skønne over, hvorvidt der maa bades. — Og det vilde have hjulpet paa Disciplinen i det hele. Der maa nemlig ikke være Tvivl om, at Patruljeføreren skal adlydes. Bliver han ikke det, gaar Turen i Vasken, og ingen faar Fornøjelse af den. Selvfølgelig maa du ikke optræde som „Kommandersergent“ overfor dine Drengene; i det hele taget er det jo ikke den militære Disciplin, man ønsker, skal præge Spejderne, men en „frivillig Disciplin“, som hviler paa Forstaaelse af, at Føreren kan og vil det rigtige. Du begriber nok, at det kræver af Føreren, at han tænker sig om, før han tager en Bestemmelse, og at han „vejrer Stemningen“ og kun gaar imod Flertallets Ønsker, naar han er sikker paa, at han selv har Ret. Noget andet er, at dine Drenges selvfulgelig skal lystre dig under alle Omstændigheder og først maa gøre Vrøvl bagefter.

Havde du reageret stærkere overfor de to, som badede, havde du kort sagt stueret dette klare og rigtige Eksempel, var det ikke kommet til, at Halvdelen senere nægtede at tage til Himmelbjerget, at Turen blev opløst — og al den Ballade.

Tal nu med din Tropsfører om Sagen og faa en Ordning med Drengene. Jeg tror nok, at jeg vilde straffe dem med en Maanedes Udelukkelse fra al Spejdertjeneste. Men det maa din Tropsfører være med til at bestemme.

Bedste Hilsen! Din hengivne

Christian.

Patruljemøder.

Spejderkorpsen har udgivet en fortræffelig Pjece med Titlen „Patruljemøder“. Det er en af Korpsets Pionerer, Tropsfører Oscar Madsen, som har givet en fortræffelig Anvisning paa, hvorledes 25 Patruljemøder skal anlægges, saaledes at de bliver til Fornøjelse og Gavn for Patruljen. For Fremtiden skal en Patruljefører altsaa ikke kunne risikere, at hans Drengene siger til ham, at Møderne er kedelige. Pjecen koster 35 Øre og faas paa de officielle Depoter.

25 Terrænlege.

Samtidig med ovennævnte lille Bog har Spejderkorpsen udgivet „25 Terrænlege“ af Tage Car-

For Patruljeførere.

stensen og Mogens Cold. Den indeholder først en længere Instruktion om, hvad Formaalet med Terrænlege er, og hvor-

ledes man i Almindelighed anlægger og gennemfører en god Terrænleg. Derefter følger 25 detaljerede Mønster-Grundlag, beregnet for Terrænlege med Spejdere fra Grupper paa 8 —10 Mand og op til Grupper paa 500 Mand. Grundlagene er lige til at skrive af, og det eneste Arbejde, Føreren har, er paa et Generalstabskort at finde Steder, som svarer til de i Grundlagene nævnte Punkter, hvilket ikke er vanskeligt, idet der til Bogen hører et Kort over et Fantasiterræn, hvor alle Øvelserne foregaar. Pjecen faas paa Depoterne. Pris Kr. 1,00.

Den store Spejderlejr i Algier.

Af Tropsfører i K. F. U. M. Frans Buchs Beretning.

Som bekendt afholdtes der i Forsommeren en international Lejr i Algier, hvor Franskmandene var Værter. Fra Danmark deltog kun to K. F. U. M.-Førere. Den ene, Tropsfører Fr. Buch, giver nedenstaaende fornøjelige Beretning:

Rejsen fra Aalborg til Algier tog 7 lange og 7 brede og gav Stof til mange herlige Eventyr. Der blæste en Storm i Middelhavet, saa Skibet

Mr. Martin starter til en Ekspedition til Sahara.

sprang omkring som en løbsk Hest, og hele Damprens Indhold blev søsygt.

Glæden var derfor ubeskrivelig, da vi omsider naaede Land, men den steg til uanede Højder ved Synet af de Overraskelser, der ventede os. Hvad var det dog for en eventyrlig Verdensdel, vi var kommet til?

Sceneriet var lige saa malerisk som et Teater. Menneskene raabte og skreg og agerede som 3. Rangs Skuespillere, men gik saa fuldstændigt op i Rollerne, at de virkede absolut overbevisende.

Lejren laa højt over Byen med en storslaaet Udsigt over Middelhavet. Dagen var varm, men til Gengæld var Nætterne generende kolde. Den første Nat frøs vi uforskammet. Siden lærte vi at tage alt, hvad vi havde af Under- og Overtøj, paa, Knævarmere og islandske Uldtrøjer iberegnet. Det hjalp.

Proviandrationerne gav Anledning til megen Moro. Vi fik daglig 1 Daase Sardiner hver, $\frac{1}{2}$ Daase Leverpostej, 5—10 Appelsiner, Brød og Marmelade ad libitum og $\frac{1}{4}$ Pd. Ost pr. Næse. Paa den Maade fik vi udmærket Frokost og Aftensmad, men Middag indtog vi kun et Par

Gange. Materialerne var ikke indbydende: harsk Spegesild, solbrændte Klipfisk og antikveret Kød.

En Aften inviterede Guvernøren flere Hundrede Spejdere til Fest i sit Sommerpalads sammen med de fornemste Arabere, der var at opdrive. Fremmedlegionens Orkester spillede, og Traktementet bestod af Champagne og Kager, som Spejderne øvede fuld Retfærdighed imod.

Der foretoges flere Udflugter fra Lejren; den sidste Tur var den besynderligste. Den gik til Oasen Bou-Saada i Sahara, 250 km pr. Rutebil, og varede i 3 Dage. Jeg blev udnævnt til „Chef d'Expedition“ og givet Ansvar og Kommando over dens 9 Franskmand og 2 Danskere. Fik udleveret Tørkost til første Dag og Penge til de 2 næste. Desuden fik jeg en højtidelig Skrivelse fra selveste Generalguvernøren over Algier til „samtlige civile og militære Myndigheder“ om at yde mig Bistand af enhver Art. Den skulde jeg forevise i Oasen og forlange anvist en Lejrplads, hvor der ikke var Slanger.

Turen gennem Bjergene var herlig. Overalt

Mr. Martin efter 6 Timers Kamelridt.

Olietræer, Citron- og Appelsintræer, Figen, Kæmpekaktus og Agaver. Palmer og atter Palmer.

Vi kom igennem adskillige Landsbyer, der var omgivet af Mure med Skydeskaar, og bemærkede især, at der overalt var Militær og nok af det. Egnen var altsaa ikke altid lige fredelig.

Efter 80 km's uafbrudt Stigning kom vi over det sidste Pas og om paa „Bagsiden“ af Bjergene, dér hvor Regnen fra Middelhavet ikke naaede, og Ørkenvinden raadede. Her forandrede

Landskabet ganske Karakter. Bjergene blev nøgne, og efterhaanden, som vi rullede nedad, begyndte Steppe og senere Ørken. Men gennem det hele gik vor Vej, som trukket efter en Lineal, øjensynlig en Militærvej. Efterhaanden mødte vi Karavaner af Kameler, Beduiner med deres Habengut og andre mærkelige Fænomener. Men den 120 km lange Ørkenrejse blev dog ensformig og trættende, og da vi hen mod Aften kørte ind i Bou Saada, var vi glade ved, at Turen var endt.

Jeg gik med mine Folk til Chefen for det hele. Han var tilstrækkelig langt fra Guvernøren til at blæse ham en March, og han henviste os til at slaa Lejr i Ørkenen. I Oasen maatte vi ikke være. Da vi nævnede Slangerne, sagde han, at de havde ikke givet ham nogen Bopælsfortegnelse, saa dem kunde han ikke sige noget om.

Vi travede da et Par km ud i Ørkenen for ikke at være for nær ved den nysgerrige Araberungdom og slog Lejr. 2 Telte, Tørkost, Tørst, kun faa Appelsiner og ingen Vand. Det var ikke saa morsomt, og da vi, straks det blev mørkt, saa Lejrbaal rundt om, var vi klar over, at der var Beduiner i Nærheden, saa vi blev enige om at lade 2 Mand ad Gangen holde Vagt Natten igennem. Og det gav Anledning til oprivende Scener. Franskmændene vilde flygte, men Danskerne vilde blive. Det kom til et temperamentsfuldt Optrin,

der endte med, at Sydlændingené pakkede deres Telt sammen for at forsvinde. Jeg maatte da gribe til kraftigere Forholdsregler. Siden de ikke vilde tage imod Fornuft, maatte jeg gaa over til slaaende Argumenter. Det hjalp et Stykke Tid, men senere blev det atter nødvendigt at tale et eftertrykkeligt Fingersprog for at gøre mig forstaaelig.

Oasens yppige Vegetation og dens orientalske Folkeliv kræver et Kapitel for sig. Dette og saa de forunderlige Nætter i Ørkenen med Sjakalernes Glammen, Beduinernes Baal, det dybe Mørke og den straalende Stjernehimme, ja, det alene var Rejsen værd. Ikke for Alverdens Rigdomme vilde jeg have undværet disse Døgn i Teltet og i Stedet for boet paa et Hotel, nej,

„Lad Greven beholde sin stolte Herregaard, med ham jeg dog aldrig vil bytte Lod og Kaar.“

Mr. Martin deltog i flere af Udflugterne.

Baden-Powell har ovenfor gengivet sit Indtryk af Situationen i Overensstemmelse med Mr. Martins egen Beskrivelse. „Starten foregik i fin Stil, — men 6 Timers Ridt paa en Kamel i Sahara er temmelig skrap.“

„Han siger ikke, om det var mest skrap for Kamelen eller for Mr. Martin selv,“ føjer B.-P. til. —

NATUR OG — KULTUR

En Spejder elsker Naturen. Han kender den til alle Aarstider — ved Dag og ved Nat, og han stræber efter at trænge til Bunds i alt, hvad der vedrører Livet i Naturen. Derfor tror jeg ogsaa, at der er mange af Jer, der som jeg er blevet bedrøvet og oprørt over at se den Maade, hvorpaa saa mange Mennesker ødelægger og tilsviner vore Skove og Strande. Jeg tænker særlig paa Søndagens Skovgæster og paa mange af „Campisterne“. Det er maaske for meget forlangt, at de Folk skal føle Naturens Hellighed og alene af den Grund værne om den, men helt uforstaaeligt er det, at mange iøvrigt dannede og velopdragne Mennesker tager saa lidt Hensyn til andres Skønheds- og Renhedsglæde, at de forlader den Skov og den Strand, hvor de formodentlig selv

har glædet sig over Skønheden, som en Losseplads. Dyrehaven ved København en Mandag Morgen er noget af det sørgeligste, man kan se, og en Skamlet paa Københavnerens Kultur.

Det er kun en ringe Trøst, at Befolkningen i andre Lande er lige saa hensynsløs og svinagtig paa det Punkt. Der som her rejses der nu en Kampagne for at komme Uvæsenet til Livs. Ingen er nærmere til at være forrest i den Kampagne end Spejderne. Jeg har lige læst om, hvorledes de engelske og de svenske Spejdere har taget dette Arbejde op.

Gid ogsaa vi herhjemme kunde gøre noget for at bevare det skønneste, vi ejer, — den danske Natur.

Uglen.

AK, HVOR FORANDRET -

ELLER ER JEG BLEVET FOR GAMMEL?

Der har jo i Sommer været en større Diskussion i Dagspressen om Spejders Optræden, naar de var ude paa deres Ture, specielt naar de færdedes paa Landevejene. Nogle har angrebet os stærkt, andre har forsvaret os. Sandheden er vel nok den, at der, — ligesom der findes daarlige og hensynsløse Automobilister, — findes daarlige og uopdragne Spejdere. En god gammel Spejder og ivrig Automobilist, Ingeniør, cand. polyt. Jørgen Hostrup-Schultz giver nedenstaaende Bidrag til Diskussionen.

Red.

Jeg er ikke aktiv Spejder mere. Men jeg har været det, og Spejder vil jeg altid bestræbe mig for at vedblive at være, — saaledes som vi en Gang fik Spejderidealene indprentede for mange Aar siden, som vi lærte dem at kende paa Søndagsturene, paa Patruljemøderne og sidst men bedst i Lejrene.

Jeg misunder Jer alle, naar det er Sommer, og I skal af Sted paa Lejrture; Gang paa Gang dukker det ene Minde efter det andet frem og vækker Længsler efter at være med igen. Der skal ikke meget til; Synet af et Telt, en Kano, ja, ofte blot det at vaagne tidligt og høre Fuglene, — men mest dog, naar jeg ser Spejdere eller hører dem. Men hvor kan det være, at jeg, naar jeg ser Jer gøre et, altid tænker paa det næsten modsatte?

Jeg kom med en af Københavnsbaadene til en østjydsk Havn. Med Skibet var der en Trop Spejdere. Raske Fyre, som kunde mindst 50 forskellige Raab, og de begyndte paa dem, inden vi kunde se Land. Snart begyndte de inde fra Land at svare med nogle mindst lige saa imponerende Hyl, — og det blev ved. En gammel Herre ved Siden af mig sagde: „Hvorfor synger de dog ikke „Jylland mellem tvende Have“ f. Eks.“ Men de blev stadig ved med at raabe, eller som Tilhørerne kaldte det, at skraale. Jeg sagde ikke noget, men jeg tænkte paa en anden Indsejling, som jeg en Gang var med til, nemlig gennem Alssund til Sønderborg endnu inden Genforeningen. Vi kom fra Hindsgavl Lejren, og vi sang og sang, saa længe vi maatte. Det første vi saa af levende Væsener var en gammel Kone, der

stod udenfor et lille gult Hus, — var hun tysk eller dansk? Hun forsvandt ind i Huset og kom tilbage med et mægtigt Dannebrogflag, som næsten dækkede Forsiden af Huset; saa sang vi. Lidt efter passerede vi to Fiskere, der var ude at røgte Net, og da vi var ud for dem, rejste de sig i Baaden og stod Ret for vore Faner i Forstavnen. Da sang vi igen.

I Sønderborg var Kajen sort af Mennesker. Var det Danskere, der vilde tage imod os, eller var det Tyskerne? Vi skulde snart faa Spørgsmaalet besvaret, for Tonerne af „Der er et yndigt Land“ brusede os i Møde, og saa fortsattes de uforglemmelige to Dage med Marsch gennem Sønderborg, hvor røde og hvide Roser regnede ned over os, og gamle Folk stod og græd. Bivuak i Dybbøl Skanser, Tur til Bøffelkoppel, og overalt, hvor vi kom frem, gik Dannebrog til Vejrs for første Gang i alle de lange Aar. Vi raabte ikke en eneste Gang, — vi kunde godt, men Raabene var noget, vi brugte, naar vi ved Konkurrencerne skulde opmuntre vore Deltagere, eller inden store Angreb i Øvelserne.

Fordvognen.

Paa en Patruljetur en Gang saa vi en Fordvogn med Hjulene i Vejret i Grøften; det var med Iver, at vi løb til Hjælp og virkelig i kort Tid fik hjulpet Automobilisten, der som ved et Mirakel var sluppet helskindet fra Turen. Den Slags Ting havde vi den Gang et Ord for; vi kaldte det en good-turn; det betyder „god Gerning“. Naar jeg nu kommer ud paa Landevejene i min Vogn, faar jeg ofte det mærkeligste Indtryk af Jeres Færden, ja Direktør Hegel har jo sagt en hel Del, — og tro mig, Tusinder af Automobilister giver ham deres Tilslutning, — ogsaa gamle Spejdere; omend med Sorg. Tænk dog paa, at det Indtryk den store Offentlighed faar af Jer, er det, I giver den, naar I optræder paa Landeveje, Skibe og i Tog; de ser Jer ikke, naar I er paa Øvelser eller ligger i Lejr, hvor I sikkert er mindst lige saa gode, som vi var. Hvorfor skal vi, der er traadt ud af Rækkerne, ikke have Lov til at bevare vore gode Minder om mange glørværdige Tropsnavne, hvorfor vil I ødelægge det for os ved at lade os se Medlemmer af de samme Troppe opføre sig som — naa ja, som Direktør Hegel siger?

Jørgen Hostrup-Schultz.

K. F. U. M. - Spejdernes

Der burde have været en Trop af gule Spejdere til de grønnes Lejr paa Fæng. Det var Ferdinands første Ord, da han hilste mig velkommen med en stor Slev og et Indianerhyl; det første den grønne Politimester med det gule Bind tilhviskede mig i dybeste Fortrolighed og min første Tanke, da jeg passerede Indgangsportalen ved Fænggaard. Gule og grønne var fælles om at hævde Danmarks Ære i England, fælles om at ofre til samme Guder paa Nordsøen, og de er fælles om Spejderloven og Spejderløftet.

Vi faa gule Deltagere gjorde imidlertid vort bedste. En sørgede for Stabsmaverne, saa Hovederne var kolde og klare; Tage Carstensen og Ove Holm optraadte paa slap Line ved et Par Lejrbaal; et Par smaa gule var med til at bære Slævet for Staben, mens jeg i al Beskedenhed sørgede for en af de smaa Menigheder som Kapellan.

Men der burde altsaa have været — en Trop.

Der var en Del at se i Lejren. Ogsaa en Del at lære. Det skal blive vanskeligt at finde en mere ideel Lejrplads end Fæng: en højtliggende Plads omkranset af herlige Bøgeskove og en vidunderlig Udsigt over Bøgetoppe og Bølgesprøjt til Jylland. Og endnu mere stemningsfuld var Baalpladsen, en Slugt i Skoven med Udsigt mod Vest til Vandet og til en enlig Stjerne over Trætopen, naar vi samledes om det knitrende Baal.

Stor er Øen ikke: 4 X 2 km med ca. 80 Mennesker; men Ejeren af Lejrpladsen, Godsejer Lavætz, er en Gentleman; midt i den travleste Tid stillede han Heste og Vogne og Gaard til næsten fri Afbenyttelse for Ledelsen.

Og det var ikke den eneste „ældre“ med Spejderaad. I „Fædrelejren“, der rummede ca. 30

Fædre, var Humøret højt i alle Patruljer: Stabs-, Flodheste-, Elefant- og Næsehornspatruljen.

Den Regn, Baden-Powells Repræsentant, Mr.

*Dirktøren for det Internationale Bureau
Mr. Hubert Martin paa Besøg.*

Martin medførte i sin Kuffert fra England tilligemed en Hilsen fra B.-P., kunde ikke udslutte Smilet. Selv den store Øvelsé, der var umaadelig spændende og vanskelig, gennemførtes.

Allerede Søndag Aften ved det første Lejrbaal fik vi en Anelse af Spænding, idet det blev forkyndt, at „Baalets Brødre“, som i svundne Dage var et mægtigt Folk, hvis Fører bar Ringen „Sejrguld“, i lange Tider havde været splittet og spredt og uden „Sejrguld“, men nu var „Sejrguld“ fundet af „de flakkende Flammer“, der kaldte til den store Dyst for at finde, hvilket Folk, der er værdigt til atter at bære Hædersnavnet „Baalets Brødre“, hvilken Høvding der med Rette paany kan lade Ringguld det funkke i Folkets Midte.

„Lad ikke den store Dag træffe Jer uforberedte. Mød til Dysten morgedige som Bjørnen, hurtige som Hjør-

Gudstjeneste paa Lejrbaalspladsen.

Korpslejr paa Fænø.

ten, snilde som Ræven og udholdende som Vild-
ornen."

Mandag laa Lejren næsten øde hen. 23 Grupper

*Mesterkokken Ferdinand og en gul
Aalborg-Spejder.*

eller „Folk“ var sejlet over til Jylland for at del-
tage i Striden om „Sejrguld“. Og nu kom det før-
ste Budskab. En Boplads skulde findes. Den fand-
tes ved at søge 5 forskellige Steder. Saa skulde
den indrettes som Bivuak, der skulde tændes Ild
med et amerikansk Ildbor, opsættes en Rune som
Bomærke og laves Middagsmad, alt hurtigst
muligt. Herefter begyndte Dysten for Alvor.
I alle Retninger sendtes Folkene ud
for at opsøge andre Bopladser, Ru-
ner og Folkefarver, erobre Bind og
komme tilbage med Melding. Kl. 23
begyndte Sendemandsfærden til Byen
i Midten. En Glød skulde af 9 Sende-
mænd og en Skjald føres velbeholden
igennem. Men Natten igennem silede
Regnen ned, saa Morgenmaden blev
til Havresuppe og Sukkervand. Hu-
møret flød dog ikke bort. Med Humør
toges der fat igen Kl. 9, og ved Mid-
dagstid, da Solen atter straaede, ind-
toges de 4 Højdepunkter. Et pragt-

fuldt Skue med de 2300 Drengene paa den Højderyg!

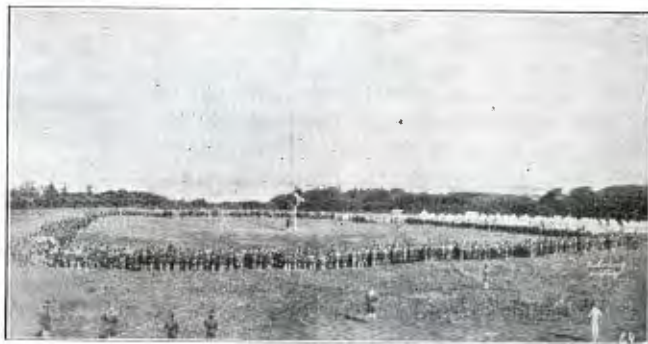
Det blev 1. københavnske Division, som vandt
„Sejrguld“.

Naturligvis fandt ogsaa en Landspatroljekon-
kurrence Sted. Ogsaa her var det en Sejr til 1.
københavnske Division. Men det blev sidste Dag
og samtidig Søndag og Invasionsdag, Opvisnings-
dag og Afskedsdag. Ca. 10,000 Mennesker kom
Nord fra og Syd fra, fra Øst og fra Vest, saa der
udfoldedes et rigt Folkeliv. — Mandag d. 21. Juli
tømtes Lejren. Ud over Landet strømmede de 23—
2400 grønne Drengene, berigede med Mindet om 9
herlige Dage, med nye Ven- og Kammeratskaber,
maaske ogsaa med Løftet om Brevveksling med
en engelsk, tysk, norsk eller flensborgsk Dreng.

Endnu en Ting, en meget væsentlig. Lejren var
et Udtryk for Spejderløftet, forstaaet fuldt ud;
ogsaa for Ordet: Gud. Der blev begyndt med
Gudstjeneste og sluttet sidste Søndag med Guds-
tjeneste. Men ogsaa i den optagne Hverdag lyste
Guds Navn igennem, et Ord ved Flagparaden og
Fadervor, en Bibeltide Kl. 9½ og en Aftenbøn
efter Lejrbaalet. Og det, der for mig er det mest
levende i Mindet om Fænø nu, er denne lille Bøn,
som blev sunget ved Flagparaden:

Kære Far i høje Himmel,
hør mit Hjertes stille Bøn,
hvor jeg er i Verdens Vrimel,
lad mig færdes som din Søn.
Lad mig leve dig til Ære,
hædre Danmark, Far og Mor,
andre Folk til Nytte være,
lyde Spejderlovens Ord.

H. Skjærk, Tropsass. Hals Trop.

Morgenparade.

Myrerne som Brandkorps.

Det har flere Gange været paastaaet, ogsaa i zoologiske Fagtidsskrifter, at Myrerne har et særligt Brandkorps, og for at faa Klarhed i Sagen har den østrigske Forsker Friedrich Gedde foretaget følgende interessante Eksperiment:

I en Myretue paa henved en Frediedel Kubikmeter af Grannaale og tørre Kviste anbragte jeg — fortæller Friedrich Gedde — et 15 Centimeter langt Stearinlys, saaledes at der ragede 3 Centimeter op over Stakken. Da jeg tændte Lyset, brændte Flammen snart med en Højde af ca. $3\frac{1}{2}$ Centimeter. I det samme styrtede Myrerne under stor Uro til fra alle Sider og iagttog Fænomenet. Nogle af Dyrene sprang i deres Ophidselse ind i Flammerne og fik Hoved og Ben brændt af. Der laa snart seks forkullede Myrer i Lyset, og hele Myretuen var nu i det voldsomste Oprør.

Brandkorpset rykker frem.

Jeg iagttog nu, at den stærke Sammenstimlen oppe om Lyset tog af, og i Hold paa tre eller fire kraftige Myrer ad Gangen krøb de nu forsigtigt op ad Lyset og stillede sig paa Randen, hvor de holdt sig fast i Bagbenene. Hovedet og Forbenene strakte de fremad, og idet de vendte Bagkroppen mod Flammen, sprøjtede de en Vædske fra sig, og hver Gang sydede det svagt i Lyset.

Men at slukke Ilden var ikke saa let. Lyset stod endnu 3 Centimeter over Tuen, og i den stærke Hede kunde Dyrene kun opholde sig paa Lysranden i to til tre Sekunder. De sprøjtede ivrigt, men maatte saa give fortabt, ofte var de stærkt forbrændte. De saarede Dyr trak sig tilbage eller blev liggende i Stearinen, men stadig kom der nye til og fortsatte Sprøjtningen, og Lyset brændte nu svagere og svagere.

Brandstigen rejses.

Imens havde andre Myrer dannet en Stabel af Grannaale som et Stillads paa den ene Side af Lyset, og her krøb nu „Brandmændene“ op. De stod her i passende Afstand fra Flammen uden

at være i overhængende Fare for at blive brændt, og nu sydede og spruttede Lyset uafbrudt under den stærke Bestraaling. Mange af Myrerne, kom dog for nær og faldt stærkt forbrændte til Jorden. Men intet kunde standse Myrerne i deres Iver for at slukke. Rundt om Lyset fandtes til Stadighed mellem 150 og 200 Myrer, alle parat til at sprøjte paa Lyset og lide Døden under Redningsarbejdet. Det rejste Stillads af Grannaale fængede somme Tider, men Myrerne slukkede

straks overalt. Stadig brændte Lyset i ca. 3 Centimeters Højde, men pludselig lød der en kraftig Syden og Sprutten, og Lyset gik ud. Det hele havde staaet paa i $4\frac{1}{2}$ Minut.

Nu myldrede Myrerne frem og besprøjtede ivrigt den sorte Væge, og de begyndte paa at ville slæbe de døde bort, men det lykkedes ikke, de sad fast i Stearinen. Uroen lagde sig nu i Tuen. Alt gik sin vante Gang.

Branden bryder ud igen.

En halv Time efter vilde jeg tænde Lyset igen. Skønt det var Vindstille, maatte jeg bruge tre Tændstikker for at faa den oversprøjtede Væge til at fænge. Endelig lykkedes det, og Myrerne styrtede til fra alle Sider i den voldsomste Uro. Men denne Gang gik Slukningsarbejdet hurtigt. Paa 30 Sekunder var Flammen slukket efter en energisk Bespøjtning fra den farlige Plads paa Randen af det brændende Lys.

At Myrerne har et særligt Brandkorps, er alt-saa ikke rigtigt. Men enhver Myre har det Instinkt, naar der opstaar Ild eller anden Fare, at forsvare Tuen til det yderste, de gaar alle som een i Døden, hvis det kræves. Alle de kraftige Myrer, som var i Nærheden af det brændende Lys, hjalp til under Slukningen. Det var let at følge de største Dyrs energiske Arbejde, medens de mindre og svagere Dyr pilede uroligt frem og tilbage — jeg véd ikke, hvad man mest skal beundre hos disse dristige, smaa Væsener: deres Mod og Dødsforagt eller stærke Samfølelse.

Myrerne slukker det tændte Lys i Myretuen.

Rabindranath Tagore.

Den verdensberømte indiske Digter Tagore har for nylig gæstet Danmark og har holdt nogle højst interessante Foredrag paa den internationale Højskole i Nordsjælland.

Det er ganske betegnende, at Tagores Besøg gik forholdsvis upaaagtet hen af den store Of-fentlighed. Den Opmærksomhed, „man“ viste ham, kunde i alt Fald langt-fra maale sig med den, der bliver en berømt Bokser til Del. Og dog er Tagore en af de største nulevende Dig-tere. Forholdet er vel det, at kun et Faatal kender den store Mand. Mange Spejdere kender maaske knapt nok Ta-gore af Navn, saa det er sikkert paa sin Plads her at give et Par Oplysninger om ham.

Rabindranath Tagore blev født i 1861 som 10ende Barn af den in-diske Filosof og Reli-gionsforkynder Deven-dranath Tagore, og al-lerede i 14 Aars Alde-ren skrev Tagore et Drama, som viste hans store lyriske Talent. I 1878 drog den unge Digter til London for at studere, men temme-lig hurtigt kom han igen tilbage til Indien, hvor han blev Land-mand. I Begyndelsen af Firserne startede han sin Skole „Shantiniketan“ (Fredens Hjem) i Benga-len. Her udfoldede han hele sin vidtomspændende Personlighed og prægede mange Tusinde unge In-dere med sine smukke Idealer og Principper, der er en Blanding af Pantheisme og Unitarisme med et Islæt af kristelig Moral. Skolen, der bestaar endnu, er fuldstændig fri, og al Undervisning foregaar under aaben Himmel. Tagore docerer selv Sang, Filosofi, Indisk og Engelsk, idet Ho-vedvægten lægges paa Sangen ud fra den Be-tragtning, at Sang gør Mennesker bedre og lyk-keligere. Drengene bor paa Skolen og lever me-

get sundt og spartansk, f. Eks. spiser de aldrig Kød, Æg eller Fisk. De vasker selv deres Tøj, reder deres Senge og gør Huset i Stand. I Fri-tiden dyrker Drengene baade Fodbold, Kriket og Tennis. Det er Tagores Maal at gøre Dren-gene til selvstændigt tænkende men ydmyge Men-nesker, — der kan hjælpe sig selv under alle

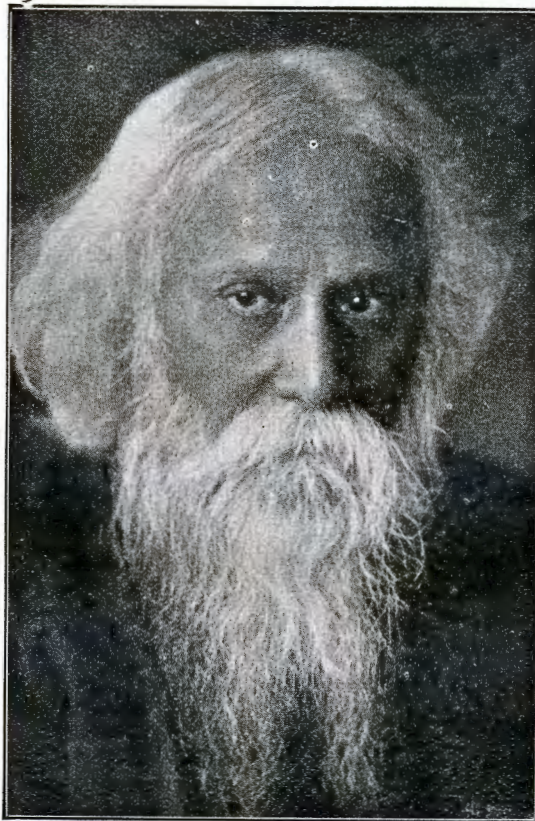
Forhold i Livet. De maa derfor lære ikke alene Filosofi og San-skrit men ogsaa legem-ligt Arbejde og Sport.

Størst Betydning har Tagore dog sikkert haft som Digter. Hans vig-tigste Arbejder, Digt-samlingerne Bhagna hrdaya (Det bristede Hjerte) og Ganer babi (Sangens Bog) og Dramaerne Dakghara (Posthuset) og Raja (Kongen) er oversat til alle civiliserede Sprog. Mange af hans Værker er oversat til Dansk, og Dramaet „Posthuset“ blev i 1921 opført paa Dagmar-teatret i Køben-havn. Bedst kendt her-hjemme er dog maaske hans Kærlighedsdigte og Naturskildringer, som er sjældent fine og yndefulde.

Tagore har en Gang tidligere, nemlig i 1920, besøgt Norden, ved hvilken Lejlighed han

blev fejret ved en stor Fest paa Københavns Raadhus. — Grunden til Tagores Verdensberøm-melse maa sikkert søges ikke alene i den Om-stændighed, at hans Talent er af store Dimen-sioner, men ogsaa deri, at hans Stemningslyrik, som er meget romantisk og mystisk farvet, vir-ker stærkt i en materialistisk og realistisk Peri-ode. I de senere Aar har Europa jo imidlertid — ad forskellige Veje — arbejdet sig frem paany til et mere idealistisk Livssyn, der gør, at Ta-gores Filosofi og Digtning virker mindre overbevi-sende i alt Fald paa den yngre Generation. I 1913 fik Tagore Nobelprisen.

H—g.

RABINDRANATH TAGORE

Udsigt fra Hockstein.

Paa Klippen i Baggrunden Borgen Hohnstein.

I STRAALENDE SOL og højt Humør staar vi Havnen ud. Sejlturen til Stettin er blid og kræver kun faa „Ofre“.

Tre Timer efter Landgangen i Stettin myldrer vi Lørdag Morgen ud paa Stettinerbahnhof i Berlin, modtaget af nogle Venner blandt Berlins Spejdere. 25 Mand høj plus vore Vejvisere entrør vi en Bus, der fører os ud i Nærheden af et Jugendherberg i en af Forstæderne. Styrket af et solidt Middagsmaaltid drager vi ind til Storbyen. Med Busser og Sporvogne og med Undergrundsbaner krydser vi rundt i Berlin, snart paa Gaden, snart under Jorden, snart i 1.—2. Sals Højde over Gader og Kanaler. Paa Tempelhofer Flyveplads ser vi Flyverne

*Fra Bastei.
En Klippetop bestiges.*

Syd paa mec

fra de forskellige europæiske Ruter komme og gaa. Fra „Funkturn“ tager vi et Overblik over Storstaden. Paa Unter den Linden oplever vi et pludseligt Uvejr med Hvirvelstorm. I Friederichsstrasse og de andre Forretningsgader studerer vi moderne Butiksudstillinger. Søndag Formiddag paa Museer og derefter en Udflugt til Postdam, hvor Fontænerne sprang.

Mandag fører Toget os til Dresden, hvor vi bor paa en Skole. Om Aftenen er der Liv i Samlingsstuen; nogle unge Piger og vi skiftes til at synge; i Skolegaarden dyrkes Gymnastik og Atletik. Næste Dag turer vi rundt i Byen, ser Slotene og de smukke Kirker og studerer Folkelivet. Onsdag paa Galleriet; derefter ud til Hygiejneudstillingen efter først at have badet i en smart, moderne Anstalt med et 20×100 m stort Svømmebassin med Udspringstaarn o. l. Paa Udstillingen, der er meget omfattende, ser vi bl. a. Afdelinger, der viser Idrættens og Friluftslivets Betydning for Sundheden. Nogle af os medvirker ved Optagelsen af en Film; i den fra de store Buelysprojektører er vi ved at smelte helt og maa oven paa denne Anstrengelse have en Køretur med Lilleputjernbanen, der løber gennem det store Udstillingsterræn. Vi stopper ved et Mønster-Jugendherberg, som er saa indbydende, at vi gerne vilde bo der til næste Dag. —

Tidlig næste Morgen tager vi med Tog til Rathen, nedenfor Basteiklipperne ved Elben, som vi færgeres over; og saa begynder Opstigningen. Fra Klippe-coppene har vi en smuk Udsigt over Elbdalen. Vi maa videre, og nu gaar det nedad igennem Schwedenlöcher til et lille Vandfald Amselfall.

Efter Frokosthvilet vandrer vi snart op, snart ned gennem Klipperne og naar henimod Aften vort Maal, Jugendburg Hohnstein, hvor vi modtages med stor Venlighed og faar anvist en Sovesal, fra hvis Vinduer der er en smuk Udsigt over Byens gamle Huse og over Højderne, vi har passeret. Under den store Lind i Borggaarden spiser vi vor Middagsmad. Der rører sig et muntert Liv paa den gamle Borg; snart er

*Fra Ries
Hvil ved*

Syd paa med 3. Vesterbro

fra de forskellige europæiske Ruter komme og gaa. Fra „Funk-turm“ tager vi et Overblik over Storstaden. Paa Unter den Linden oplever vi et pludseligt Uvejr med Hvirvelstorm. I Friederichsstrasse og de andre Forretningsgader studerer vi moderne Butiksudstillinger. Søndag Formiddag paa Museer og derefter en Udflugt til Postdam, hvor Fontænerne sprang.

Mandag fører Toget os til Dresden, hvor vi bor paa en Skole. Om Aftenen er der Liv i Samlingsstuen; nogle unge Piger og vi skiftes til at synge; i Skolegaarden dyrkes Gymnastik og Atletik. Næste Dag turer vi rundt i Byen, ser Slot-tene og de smukke Kirker og studerer Folkelivet. Onsdag paa Galleriet; derefter ud til Hygiejneudstillingen efter først at have badet i en smart, moderne Anstalt med et 20×100 m stort Svømmebassin med Udspringstaarn o. l. Paa Udstil-lingen, der er meget omfattende, ser vi bl. a. Afdelinger, der viser Idrættens og Friluftslivets Betydning for Sundheden. Nogle af os medvirker ved Optagelsen af en Film; i den fra de store Buelysprojektører er vi ved at smelte helt og maa oven paa denne Anstrengelse have en Køretur med Lilleput-jernbanen, der løber gennem det store Udstillingsterræn. Vi stopper ved et Mønster-Jugendherberg, som er saa indbyden-de, at vi gerne vilde bo der til næste Dag. —

Tidlig næste Morgen tager vi med Tog til Rathen, nedenfor Basteiklipperne ved Elben, som vi færges over; og saa begyn-der Opstigningen. Fra Klippe-coppene har vi en smuk Ud-sigt over Elbdalen. Vi maa vi-dere, og nu gaar det nedad igennem Schwedenlöcher til et lille Vandfald Amselfall.

Efter Frokosthvilet vandrer vi snart op, snart ned gennem Klipperne og naar henimod Af-ten vort Maal, Jugendburg Hohnstein, hvor vi modtages med stor Venlighed og faar an-vist en Sovesal, fra hvis Vin-duer der er en smuk Udsigt over Byens gamle Huse og over Højderne, vi har passeret. Un-der den store Lind i Borggaar-den spiser vi vor Middagsmad. Der rører sig et muntret Liv paa den gamle Borg; snart er

vi i Snak med de øvrige Beboere, hører, hvorfra de kommer, hvorhen de agter sig, og fortæller om egne Oplevelser, og nogle af os deltager i en Haandboldkamp paa Sportspladsen neden for Klippen. Vi slutter Dagen med at synge sammen med nogle af Tyskerne i Borggaarden. Oppe fra et af Borg-vinduerne lyder en Guitars spinkle Toner. — Den næste Morgen drager vi videre over Brant til Schandau, hvor vi spiser Frokost, medens Regnen begynder at strømme ned; vi søger Ly i den elektriske Bane til Lichtenhainer Vandfaldet, som vi formedelst 1 Mark og 20 faar til at „fosse“. Vi krav-ler nu igen opad, snart i Regn, snart i Tørvejr til Kuhstall, en Klippeformation med naturlige Stenbroer, Huler og Klip-perevner, fordums Tilholdssted for Røvere.

Opover gaar det til Wintersbergs storslaaede Partier, hvor-fra vi omtrent bliver skyllet ned til Schmika. „Brusebad“ over Elben hvorefter vi noget udvandede kravlede opad i tre Kvar-ter Zirkelstein, hvor vi kom i Hus og forgæves ledte efter en tør Trævl paa os. Lørdag tørner vi ud som de første; næsten

Tørvejr. Med Tog til Boden-bach, Grænsestationen i Czeko-slovakiet. De Papirer, der skul-de skaffe os Nedsættelse paa Jernbanen til Prag, er ikke kommet; Stationsforstanderen og Personalet udfolder stor Hjælpsomhed, og imens gaar det Tog, vi skulde have været med; det sinker os et Par Ti-mer, som imidlertid gaar let med at handle paa Markedet, der afholdes paa Gaderne nær Stationen. Her kan man faa alt mellem hinanden; vi føler paa Kvaliteten af Høns og Slips og køber flotte Knive og Pølser, der er uhørt billige.

Trods den tre Timers For-sinkelse ankommer vi til Prag, en Dag, før vi ventes, og gaar derfor Glip af den store Mod-tagelse, der var tiltænkt os. Vi finder selv vort Kvarter i Pra-gerspejdernes Tropskus lige ved Floden. Kneb det end en lille Smule med Husrum her, opdagede vi snart, at der var godt med Hjerterum. En Korpsssekretær, 3 Førere og nogle ældre Spejdere var os til megen Hjælp og gjorde Dagene

*Fra Riesengebirge.
Hvil ved Elbfaldet.*

3. Vesterbro

vi i Snak med de øvrige Beboere, hører, hvorfra de kommer, hvorhen de agter sig, og fortæller om egne Oplevelser, og nogle af os deltager i en Haandboldkamp paa Sportspladsen neden for Klippen. Vi slutter Dagen med at synge sammen med nogle af Tyskerne i Borggaarden. Oppe fra et af Borgvinduerne lyder en Guitars spinkle Toner. — Den næste Morgen drager vi videre over Brant til Schandau, hvor vi spiser Frokost, medens Regnen begynder at strømme ned; vi søger Ly i den elektriske Bane til Lichtenhainer Vandfaldet, som vi formedelst 1 Mark og 20 faar til at „fosse“. Vi kravler nu igen opad, snart i Regn, snart i Tørvejr til Kuhstall, en Klippeformation med naturlige Stenbroer, Huler og Klippepervner, fordums Tilholdssted for Røvere.

Opover gaar det til Wintersbergs storslaaede Partier, hvorfra vi omtrent bliver skyllet ned til Schmilka. „Brusebad“ over Elben hvorefter vi noget udvandede kravlede opad i tre Kvarter Zirkelstein, hvor vi kom i Hus og forgæves ledte efter en tør Trævl paa os. Lørdag tørner vi ud som de første; næsten

Tørvejr. Med Tog til Bodenbach, Grænsestationen i Czekoslovakiet. De Papirer, der skulde skaffe os Nedsættelse paa Jernbanen til Prag, er ikke kommet; Stationsforstanderen og Personalet udfolder stor Hjælpsomhed, og imens gaar det Tog, vi skulde have været med; det sinker os et Par Timer, som imidlertid gaar let med at handle paa Markedet, der afholdes paa Gaderne nær Stationen. Her kan man faa alt mellem hinanden; vi føler paa Kvaliteten af Høns og Slips og køber flotte Knive og Pølser, der er uhørt billige.

Trods den tre Timers Forsinkelse ankommer vi til Prag, en Dag, før vi ventes, og gaar derfor Glip af den store Modtagelse, der var tiltænkt os. Vi finder selv vort Kvarter i Pragerspejdernes Tropskus lige ved Floden. Kneb det end en lille Smule med Husrum her, opdagede vi snart, at der var godt med Hjerterum. En Korpssekretær, 3 Førere og nogle ældre Spejdere var os til megen Hjælp og gjorde Dagene

*Jugendburg Hohnstein,
der hæver sig over en idyllisk lille By.*

dér uforglemmelige for os. — Prag er den skønneste By, vi saa; den kan ikke beskrives her; de tre Dage flyver bort, mens vi ser nyt og gammelt — Karlsbrücke, Tynkirken, Synagogen fra det 13. Aarh., Slottet, der ligger paa en Højde ved Floden, Guldmagerstræde, Domkirken, et gammelt Kloster med kostbare Skatte af Ædelstene, den hypermoderne Messebygning. Fra et Udsigtstaarn oppe paa Højderne har vi en storslaaet Udsigt over Byen med de mange Taarne og Broer; skønnest

(Fortsættes Side 25).

*Fra Wolffschlucht.
En vanskelig Nedfart fra Hockstein.*

*gebirge.
Vandfaldet.*

Fra Divisionerne

Uafhængigt - Upolitisk - Sagligt

XIV AARG.

SEPTEMBER

MCMXXX

Nyt fra Grønland.

Godthaab-Spejderne til Parade for Rejseinstruktøren. Tilvenstre ses Kaptajn Balle, og tilhøjre vil man finde den kendte „Sofus-Grønlænder“, Stifteren af den første Patrulje i Grønland.

Som tidligere meddelt her i Bladet har Spejderbevægelsen allerede for et Par Aar siden naaet Danmarks eneste Koloni, Grønland. Hidtil har hele Grønland været omfattet af „Grønlands Trop“, som ledes af Tropsfører her fra København.

Arbejdet paa de store Afstande, under de ændrede Forhold og med en hel anden Slags Mennesker, hvis Vaner og Skikke er helt anderledes end vore, er betydeligt vanskeligere end Spejderarbejdet i det gamle Land.

Afdelingen i Godthaab er Troppens største og bestaar foruden Føreren af 25 Grønlændere, fordelt i 4 Patruljer. Fra 1. September indføres Spejderuniformer, og samtidig begynder Afdelingen paa Opførelsen af sit eget Hus.

Afdelingen er nu saa godt i Gang, at den i Løbet af kort Tid skiller sig ud fra „Grønlands Trop“ for at blive Trop selv.

Alt Spejderarbejdet er udgaaet fra 5. Sundby Trop i København, og fra denne Trop ledes det omfattende Arbejde stadig.

nanok.

Flink Odense-Spejder.

Under en Fest i Kerteminde var nogle unge Mennesker en Søndag Eftermiddag taget ud at bade. En af dem blev pludselig syg ude i Vandet og maatte bæres i Land.

Der samlede sig straks en Skare Mennesker, der ikke vidste, hvad de skulde gøre ved den bevidstløse, der var helt blaa i Ansigtet. Odense-Spejderen, Niels Tage Duch, kom sammen med sine Kammerater til, og det lykkedes ham ved kunstigt Aandedræt at kalde den bevidstløse, der havde slugt en Masse Vand, til Live igen, saa han kort efter kunde tage til sit Hjem. E.

TROPS-NYT

1. Esbjerg Trop fejrede den 24. Maj sit 15-Aars Jubilæum med en stor Fest, hvor Madvigs og Tolderlund-Hansens Skuespil „Mod Strømmen“ blev opført. Det blev en afgjort Succes.

Der sluttedes af med et muntert Spejderbal.

Sct. Jacobs Trop har oprettet en Ulveflok under Ledelse af Frk. A. M. Bieger og Frk. M. Lundbye.

1. Guldborg Trop har i Foraaret gjort en udmærket goodturn. Troppen købte et stort Stykke Mark, hvorfra der er Udsigt til Guldborgsund, og lavede dette om til et smukt lille Anlæg. De har nu Fornøjelsen at se alle Byens Beboere nyde den smukke „Spejderplet“, som den kaldes.

Heimdalkolonnen Tropsturnering for 1. Halvaar blev vundet af Pionertroppen.

1. Vejle Trop indviede den 25. Maj sin nye Vandrehytte „Ravnsbæk“ ved Ulvehave. Over 100 Forældre og Interesserede havde givet Møde, da Tropsraadets Formand, Fabrikant Anderssen, bød velkommen og i en Tale gjorde Rede for Hyttens Tilblivelseshistorie. — Efter at Adjunkt Steffensen havde holdt Indvielsestalen, blev Hytten besat indvendig.

Alle var enige om, at dens praktiske og fortrinlige Indretning vilde give den Ry som en af Hytteringsens bedste Hytter. Troppen venter sig stort Besøg til alle Aarstider.

Aalborg Søspejderne har haft Besøg af 25 engelske Søspejdere fra Hampstead i 14 Dage.

Besøget var en stor Succes, og der var lavet et fortrinligt Program med Udflugter og Besøg paa Fabrikker, Skibsværfter m. m.

Søspejder Baade- daab i Aalborg.

Flagsmykket laa Stationen og Baadene, da den højtidelige Daab af Søspejdernes nye Sejlbaade forleden fandt Sted.

Festen indlededes med, at Tropsføreren gav et lille Rids over Troppens korte men meget begivenhedsrige Fortid, om Søspejdernes utrolige Slid og Gaa-paasomhed for at opnaa de store Resultater: en ideel Station med komplet Inventar og Soveplads til 25—30 Mand, et Baadehus med Plads til 12 Kajakker, Rundholter etc. og med Høvlbænk og Værktøj samt 2 Rofartøjer og de 3 nye Sejlbaade. Tropsføreren rettede en Tak til Søspejderne, særlig til de gamle Søspejdere (af 12 fra Troppens Start er 8 tilbage). Fruerne Utzon, Ballermann og Langgaard holdt hver en smuk, versificeret Tale og døbte Baadene. Navnene blev „Stormfuglen“, „Havørnen“ og „Alken“. Af Hensyn til bekymrede Forældre blev det betonet, at Baadene er forsynede med Luftkasser, saa de ikke kan synke; desuden har Troppen bekostet Redningsbælter til hver Mand.

Dansk Spejder- korps, Flensborg

Da det sikkert ikke er alle, der har hørt om de danske Troppe i Flensborg, vil jeg her kort fortælle om vor Virksomhed.

Vort Hovedkvarter har vi i „Hjemmet“, hvor „Flensborg-Samfundet“ velvilligst har stillet baade Pigerne og Drengene et Værelse til Raadighed; Værelser, der er indrettede som Tropslokale, med malede Vægge og Spejdebilleder i stort Tal. — Vort Musikorkester holder ugentlige Øvelsestimer paa Tivoli-Skolen, medens Søspejderne har annekteret Fjorden. Med Søspejderbaaden „Peder Most“ gennempløjer de flere Gange om Ugen Fjordens Vande.

Til 1. August haaber vi at kunne tage vor nye Hytte i Kollund i Brug. Efter ikke saa faa Vanskeligheder tyder nu alt paa, at det vil lykkes os at faa Hyt-

SOMMERLEJRENE

Pionertroppens Sommerlejr gik pr. Cykle til Nyraad ved Vordingborg. Divisionschef Hewith, Norfolk, deltog i Lejren.

Sct. Jacobs Trops mindre Spejdere har ligget i Lejr paa Grunden ved Hundige. De større har været paa Vandretur i Tyskland. Endelig har Troppen i August ligget i Lejr paa Grunden sammen med 23 Spejdere fra Bremen.

Søborg Trop har haft Standlejr ved Rørvig i 3 Uger med Udflugter til Omegnens Seværdigheder.

4. Aarhus har foretaget en Tropstur til Tyskland. Turen gik over Hamburg, Bremen, Hannover, Hildesheim, Goslar, Bad Harzburg, Magdeburg, Lübeck, Kiel og Flensborg.

Lejren varede i 16 Dage og kostede 75 Kr. pr. Spejder. Turen blev foretaget pr. Tog, og der overnattedes i Jugendherbergerne.

ten færdig til den Tid. Danske Spejdere fra hele Danmark har hjulpet os til denne Hytte i økonomisk Henseende, men ogsaa andre har taget et Tag med i Arbejdet. Forhaabentlig kan vi alle i Tidens Løb komme til at dele Glæden af Hytten. Den staar aaben for alle danske Spejdere; der er en herlig Strand — og kun 20 Minutters Sejlads derfra til Sønderjyllands gamle Hovedstad.

Dansk Spejderkorps, Flensborg, glæder sig over det gode Forhold, der bestaar mellem de to danske Spejderkorps og det flensborgske. I Store Bededagsferien deltog Flensborgerne i Kongeaa-Divisionens Foraarsturnering, og en Patulje under Lærer Eskildsens Ledelse har deltaget i K. F. U. M.-Spejdernes store Landslejr paa Fænø.

Viggo Lousen.

6. Vesterbro Trop har været paa Cykle-Vandretur i Sverige. Turen gik med Damper til Göteborg, hvor vi blev modtaget af de svenske Spejdere, der senere viste os rundt i Byen.

Fra Göteborg kørte vi til Jönköping, hvor vi ogsaa var i Forbindelse med de svenske Spejdere. Her saa vi bl. a. de imponerende Husquarna Fabrikker og Adalsvägen. Derfra cyklede vi over Värnamo, Ljungby, Markaryd og Hälsingborg til København.

Vi mødte overalt stor Gæstfrihed baade hos de svenske Spejdere og hos Befolkningen; vi blev især godt modtaget i Ljungby, hvor vi var Byens Gæster til Fodboldkamp.

Lejren, der varede i 13 Dage, kostede 30 Kr. E.

Ørnetroppen har ligget i Standlejr paa Feddet ved Præstø. Frem- og Tilbagerejse pr. Cykle.

Fuglebakketroppen har cyklet til Sjællands Odde over Rygaard og Dragsholm. Gaatur til Stenstrup. Hjemtur over Hundested med 2 Dages Lejr i Gribskov.

Brønshøj Trop har ligget i Standlejr ved Vindebyøre paa Taasinge.

1. Frederiksberg Trops Sommerlejr formede sig som en Vandretur gennem Jyllands smukkeste Egne. Før Lejren havde Tropsføreren, Erik Andersen, udsendt en fortrinlig lille Bog, der indeholder alle Oplysninger om Turen.

Svensk — dansk Førermøde.

Den 15. Juni samledes Malms og Københavns Førere hos Divisionsraadsformand, Murer-mester Harald Petersen i Snekkersten.

Mødet indledtes med 2 Foredrag: „Det daglige Liv i en Trop“ og „Hvorledes drives Troppens Økonomi“. Efter Forredragene var der livlig Diskussion.

Tilslutningen til dette første Møde var meget stor, og det er derfor Meningen at fortsætte med Møderne. B. T.

Flyv, Fugl, flyv . . .

Spejderne i Glasgow har paataget sig Opsynet i Possilmose, der er fredet for alt Fuglevildt. Foruden Vagttjenesten skal Spejderne optage en Række Fotografier af Fuglene i deres Frilands-omgivelser.

Standardgrisen.

Et engelsk Blad fortæller, at der i England opdrættes elleve forskellige Typer Svin, medens der i Danmark kun er een Standardtype.

Dette, mener Bladet, er Aarsagen til, at Danmark klarer sig saa stolt i Konkurrencen med Engländerne.

I „The Scout“

beretter Baden-Powell følgende interessante Tildragelse:

Da den store Mole skulde anlægges ved Durban, maatte en Dykker hver Dag gaa ned og arbejde paa Fundamentet. Dykkeren fortalte B.-P., at han blev saa fuldstændig lammet af Skræk den første Gang, han var nede, ved at se en stor Haj svømme hen imod sig, saa han hverken kunde røre sig eller gøre mindste Forsøg paa at undslippe. Det blev i Virkeligheden hans Redning, for Hajen gled tæt hen forbi ham uden at opdage ham. Næppe var han kommet over Forskrækkelsen, før han opdagede en ny Haj nærme sig fulgt af to Unger. Men ogsaa denne Fare undslap han ved blot at forholde sig fuldstændig rolig. Hver Dag gentog nu den samme Forestilling sig. Paa en bestemt Tid af Højvandet kom den samme Procession forbi omtrent nøjagtig paa Klokkeslettet, saaledes at Dykkeren kunde regne ud næsten paa Minuttet, naar han kunde vente

den. Som Arbejdet skred frem, lærte Hajerne efterhaanden Dykkeren at kende, og da de altid saa ham staa fuldstændig urokkelig, antog de ham formodentlig for en Pæl og generede sig ikke for at svømme hen og gubbe sig op ad ham.

En Helt paa 12 Aar.

En Dreng paa tolv Aar, der ferierede hos Operasanger Per Biørn ved Vemmetofte Strand, har udført en Redningsdaad, som har gjort ham til

Dagens Helt blandt Badegæsterne. En ung Dame, en Klosterjomfru fra Vemmetofte, var svømmet for langt ud, fik Krampe og gik til Bunds. Drengen, der er Søn af den danske Ingeniør Axel Hermansen, Ingelstad i Sverige, saa fra Land, at hun forsvandt. Resolut fik han fat i et gammelt Automobil-dæk og med det svømmede han ud til den Druknende. Det lykkedes den raske Dreng at redde hende i sidste Øjeblik.

Spejderstatuer paa Regeringsbygningen.

For nylig indviedes i Ottawa, Canada, en ny pragtfuld Regeringsbygning. I Nærheden af Hovedindgangen findes paa Facaden anbragt to store Statuer, forestillende Spejdere. Dette er sket som en Anerkendelse af de canadiske Spejders Indsats til Gavn for Landet.

Paven paa Film.

Fornylig opførtes i

Rom med Vatikanets Billigelse en Film med Titlen „Forsoningen mellem Italien og Vatikanet“. Filmen viser alle de historiske Tildragelser, der har fundet Sted i denne Tid i Tilknytning til Forsoningen, ligesom den gengiver interessante Billeder af Pavens Privatliv.

Blandt de mange tilstedeværende saas Repræsentanter for Myndighederne og det romerske Aristokrati. Det er Meningen, at Filmen skal vises i alle de større italienske Byer.

Kloge Ord.

Haabet vækker Mod Den, der kan plante

Mod i den menneskelige Sjæl, er den bedste Læge.
von Knebel.

Markens fattige Blomster er lige saa vel Blomster som Østens Lotusblomster.....Et Liv i smaa Kaar kan være lige saa rigt og skønt som et Liv i Rigdom.
W. J. Dawson.

De eneste Mennesker — Videnskabsmænd eller Lægfolk — der aldrig gør Fejl, er de, der aldrig gør noget.
Thomas Huxley.

Hestens Livrente.

En rig Trælasthanthandler døde fornylig paa Long Island. Da hans Testamente blev aabnet, viste det sig, at han havde hensat en Sum, der gav 125 Dollars i aarlig Rente, hvilket Beløb skulde benyttes til Underhold af hans Yndingshest „Betty“, saaledes at den ikke kom til at lide Nød paa sine gamle Dage.

Uhyggeligt Museum.

I England har man i Sinden at bygge et saakaldt Refrigerator-Museum, d. v. s. et Museum, hvor man vil bevare Legemer af Mænd og Kvinder af alle nulevende Racer i frossen Tilstand. I Rusland har man allerede et lignende Museum, hvor blandt andet Liget af Lenin opbevares.

J. Galsworthy,

den berømte engelske Forfatter, siger om Spejderbevægelsen:

„Mine Følelser overfor Spejderbevægelsen er præget af den højeste Beundring og Respekt. Den er en af de mest opmuntrende og løftgivende Foreteelser i vor Tid. Bevægelsen vil have en enorm Betydning for Freden“.

Et Unikum.

I Manschuriet bor der en Agerdyrker ved Navn Weng, der sikkert har det ejendommeligste Hoved i hele Verden. I Nakken er han nemlig prydet med et Horn, der er 13 Tommer langt!

En Carnegie-Helt.

„Horsens Avis“ skriver følgende: Asger Christensen, der er K. F. U. M.-Spejder, har to Gan-

ge reddet et Menneske fra Druknedøden.

Det første Tilfælde var i September 1926. En Dreng paa Cykle faldt i Vandet fra Broen ved Hessellund Teglværk. Drengen laa derude i Vandet og skreg om Hjælp, uden at nogen kunde hjælpe ham, da Asger Christensen, som dengang var 17 Aar gammel, kom til og resolut sprang paa Hovedet i Vandet og bjergede ham i Land.

Dengang var hans Bedrift meget omtalt, men gled dog lidt efter lidt i Glemmebogen. Saa skete der imidlertid sidste Sommer endnu en Ulykke, hvorunder Christensen fik Lejlighed til at vise

sin Snarraadighed og klare Omdømme, og dette gav Stødet til, at han blev indstillet til Carnegie-fonden, som nu i disse Dage viser ham sin Anerkendelse gennem en Hædersgave paa 300 Kr.

Ulykken gik saaledes til: En ung Mand, der forøvrigt er kendt som en stabil og sikker Sejler, havde vovet sig ud paa Fjorden med en lille fladbundet Pram, som førte Sejl. I det stormfulde Vejr kæntrade Baaden, og Sejleren laa nu i Fjorden iført lange Støvler og Olie-tøj og kæmpede for at holde sig oppe.

Inde fra Land havde Christensen observeret Ulykken, og uden at betænke sig fik han fat paa en lille Pram, og skønt det næsten var Galmands-Værk at sejle ud paa Fjorden i et saadant Vejr med en saa lille Baad — den kunde ikke bære mere end en velvoksen Mand — roede han ud til Ulykkesstedet, hvor den forulykkede fik sikkert Tag i Rælingen og paa den Maade

Dan Beard,

Amerikas berømteste Spejder, som i Sommer fyldte 80 Aar. Allerede i 1905 startede Dan Beard et Drengekorps, hvis „Program“ meget lignede Spejderbevægelsens. Baden-Powell selv erkender ogsaa, at dette Korps har været medvirkende til Udformningen af Spejderbevægelsen.

blev bjergtet ind.

Præmie.

En trettenaarig Dreng, Howard Schaub, i Radford, U. S. A., har af Sundhedsministeriet faaet

tilkendt femogtyve Dollars, fordi han har fanget 153,252 Fluer!

ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE“

KAN DU FORUDSIGE VEJRET?

Det bliver antagelig Regnvej, naar: Fiskene svømmer nær ved Overfladen, Laks og Ørreder springer højt, et slækket Reb strammes, en stor Cirkel ses rundt om Maanen, Flagermusen skriger, mens den flyver, en Regnbue ses om Morgenens, Edderkoppen forstærker sit Net, Maanen staar op stor og rød, Stjernerne blinker, Faarene vender deres Hale mod Vinden, Svalerne flyver lavt, Solen gaar ned i en Skybanke.

Det bliver antagelig Blæst, naar: lave Skyer bevæger sig hurtigt, Røgen bliver slaaet ned, Solen er rød om Morgenens, Solen er gul, naar den gaar ned.

Det bliver antagelig godt Vejr, naar: Fuglene flyver højt, Spindelvævene er dækket af Dugdraaber, en fin Taage ligger over Engen tidligt om Morgenens, Solen gaar ned stor og rød uden at være dækket af Skyer.

Fyns Divisions Ulvelejr

Fyns Divisions Ulve har i Aar været samlet i en Lejr ved Damsbo ved Folsted i Dagene fra den 14.—21. Juli. Der deltog Ulve fra 5 af Divisionens 7 Flokke. Lejren ledes af Jørgen. — Vi lærte en Mængde morsomme Ulvelege, som vi ikke har prøvet før.

Forældrebesøg i Lejren.

Skønt Bandeføreren slog bravt fra sig, maatte han tilslidst bukke under for Overmagten.

„Menneskekød smager dejligt — men skarpt!“

(Efter Kipling).

Een Dag var vi „paa Jagt i Junglen“, og en anden Dag havde vi en spændende Øvelse om-handlende Pelsjægere og Indianere, og en tredje Dag var vi paa Biltur til Svaninge Bakker, en Del af de fynske Alper, hvor vi nød Udsigten og Eftermiddagsteens. — Hveranden Aften havde vi Lejrbaal. Lørdag Eftermiddag havde vi Besøg af en Divisionschef, og Søndag Eftermiddag

havde vi Fornøjelsen at se en Mængde Ulveforældre i Lejren; de blev beværtet med Chocolate.

Selv om Vejret ikke hver Dag var lige straalende, var Humøret dog til enhver Tid højt.

En Deltager.

Paa Ulvetur til Kullen.

Vedels Egenes Ulve og Frederiksværk Flok holdt Lejr paa Himmelstorp paa Kullen. Lejrpladsen var paa et gammelt Tingsted med en pragtfuld Udsigt over Skaaneland og til Øresund og Sjælland. Dagene gik — alt for hurtigt — med Ture paa Klipperne, bl. a. efter Blaabær til Middagen, en Udflugt ul Fyret i Hestevogn, Besøg i Kulgruberne i Höganäs og meget mere.

Redaktøren siger—

Korrespondance.

Jeg har igen liggende en Del Breve fra amerikanske Spejdere i Alderen fra 12—20 Aar. Hvem vil have dem? Endvidere har jeg mange tyske og ungarske Adresser, og endelig har jeg Adresser paa Spejdere i England, Australien, Kanada og Malaya.

Ulvebogen.

Paa Gyldendals Forlag er Baden-Powells Ulvebog kommet i nyt Oplag, bearbejdet af Ritmester Lembcke og Lektor Klaus Vedel. Ulvebogen er nu ikke en kedelig Haandbog, men en fornøjelig Bog, rig paa Eventyr, saaledes at Ulveungerne med største Glæde vil læse Bogen atter og atter. Ikke mindst Henvisningerne i Ulvebogen til de mange udmærkede Drengébøger gør den værdifuld.

„Ingen Ulveunge uden Ulvebogen“ maa det herefter hedde. Prisen er Kr. 3,75 i smukt Kartonbind.

Ny Nødhjælpbog.

Læge Charlotte Dalmarks udmærkede Nødhjælpbog er udkommet i 2. Udgave paa Gyldendals Forlag. Bogen er fortræffelig som Lærebog i første Hjælp. Den er klar og let forstaaeligt skrevet, og er ikke mere omfattende, end vi som Spejdere har Brug for. Et Afsnit om Lejrhygiejne er særdeles godt. Prisen er Kr. 1,50.

Hittegods.

En Spejder fra Samsø, som har været paa Tur i Nordsjælland, har sendt mig 2 Spejderbøger, som han har fundet ved Sjælsø. Hvem har tabt dem der?

Udlandet.

Den Internationale Commissioner har bedt mig om at slaa fast, at Spejdere, som rejser i Uniform til Udlandet, skal være forsynet med et Spejderpas, som udstedes af Korpset efter Ansøgning, indsendt gennem Trop, Kolonne og Division. Denne Ansøgning, som skal være Korpset i Hænde mindst 8—10 Dage iør den paatænkte Rejse, skal skrives paa de officielle Blanketter, som kun faas paa Depoterne.

Hvis danske Spejdere vil modtage udenlandske

Spejdere som Gæster, skal Korpsets Sanktion hertil i Forvejen indhentes.

Prins Bogdanoff,

Grev v. Boom Hohenlohe, Willem J. van Boom eller et lignende fint Navn brages af en yngre Mand, som i Spejderuniform og forsynet med et forfalsket Spejderpas rejser rundt i Europa og søger Forbindelse med Spejdere. Det er en international Bedrager og Tyv, som er eftersøgt af det engelske Politi. Pas paa ham!

For Komponister.

Findes der ikke en musikalsk Spejder, som kan sætte Musik til de to gode Spejdersange, Gunnar Jørgensens i Juni Nummeret og Mads Nielsens i dette Nummer?

Foto-Konkurrencen.

Resultatet af denne vil først blive offentliggjort i næste Nummer af Magasinet. Jeg har forøvrigt faaet mange gode Billeder.

14. Aargang.

Med dette Nummer afsluttes „Spejdernes Magasin“s 14. Aargang. I vil finde et Titelblad og en Indholdsfortegnelse, som tænkes benyttet ved eventuel Indbinding af Bladet. Først naar man binder Aargangen ind, faar man fuldt Udbytte af Indholdet, idet man senere kan „slaa op“ i den og finde de Ting frem, man har Brug for.

Den rigtige Spejder binder selvfølgelig selv sit Blad ind. Eventuelt manglende Numre kan faas paa Depoterne.

Arresteret i Tyskland.

Jeg har lige faaet en alarmerende Meddelelse om nogle danske Spejdere, som er blevet arresteret i Tyskland, fordi de gik med Skovmandsknive. Det er strengt forbudt dernede at bære Dolke og Skedeknive.

Bedste Spejderhilsen

Tage.

KROKODILLEN

En spændende Spejderfortælling
af

John Johanson.

Det var en Fredag fornylig. Ivar gik paa Gaden og smaafløjtede. Han havde lige faaet fri fra Skolen og var paa Vej hjem. Medens han gik, kom han til at tænke paa det, der havde været det almindelige Samtaleemne paa Skolen i Dag. Byen havde netop faaet Besøg af et Cirkus-Selskab. Det var ikke stort, men da saadanne Besøg var sjældne, tænkte man ikke saa meget paa det. Med Cirkusen fulgte et lille Menageri med exotiske Dyr, — ikke saa mange, men en Krokodille, en Lama og to Zebraer var der da.

Krokodillen, ja, Ivar huskede, at han havde sagt til sin Kammerat Palle, da de saa den: „Hør du, den skulde jeg godt paatage mig at klø. Saadan en søvnlige Fyr! Og saadan en lille een! Nej, den kan ikke være saa farlig.“

„Naa, saa det tror Du ikke,“ havde Palle sagt. „Jeg tror, du vilde synes noget helt andet, hvis du virkelig mødte saadan en Krabat.“

Ivar tænkte paa, om han maaske havde under- vurderet sin eventuelle Modstander, men han havde allerede i sin Fantasi fundet flere Metoder, hvorefter han kunde tilintetgøre Uhyret. Han kom til at tænke paa St. Georg og Dragen. Krokodillen var Dragen, og han var St. Georg. Han skulde nok — — —.

„Hov, Ivar“, var der nogen, som raabte bag ved ham, „hvad gaar du og spekulerer paa? Lige før gik Rektor forbi, og du hilste ikke paa ham, og nu var du lige ved at vælte en Lygtepæl. Men det var for Resten godt, jeg traf dig. Vi skal jo have Patruljetur paa Søndag, men da vi jo ogsaa har fri i Morgen, skal jeg rejse bort med mine Forældre, og derfor kan jeg ikke selv forberede Turen. Jeg havde tænkt mig, at vi skulde have en Sporingsøvelse. Kan du ikke lægge Sporet i Morgen? Du kan jo lade det gaa ud langs Aaen; dér er et vældigt godt Terræn. Du laver det nok godt afvekslende, saa Øvelsen kan blive spændende. Vil du det? Udmærket. Farvel med dig!“

Det var Erik. Han var Fører for „Ulvne“, og

Ivar var Korporal i samme Patrulje. „Ulvne“ havde altid været flinke og den bedste Patrulje i Troppen, men det var takket være Erik, — og det vidste alle. Ivar havde ikke haft meget at gøre, for Erik var altid med til Møderne og ledede altid Patrulje-

turene paa egen Haand. Nu skulde Ivar altsaa tilrettelægge en Sporingsøvelse. Det skulde lige meget blive godt. Kammeraterne skulde se, at han ogsaa kunde noget.

Dagen efter, om Lørdagen, var det dejligt Vejr. Solen skinnede fra den næsten skyfrie Himmel, og Ivar tog af Sted i usædvanlig godt Humør. Han styrede Kursen mod en Skov, som laa et Stykke udenfor Byen. Der vilde han lade Sporet begynde.

Siden skulde det gaa mod Nord og saa mod Vest, og saa ned til Mosen. Jo, det skulde nok blive godt.

Ivar lagde de første Spor meget tydeligt, for at Drengene ikke skulde gøre Vrøvl over, at det var for svært. De første Pile var ogsaa meget lette.

Det var bedst, de var i rigtigt godt Humør, naar de startede, tænkte han, ellers opgav de bare, naar det blev vanskeligere.

Og saa lagde han Brevpile, og alt, hvad han iøvrigt havde lært af Spor og Pile. Der var store og smaa Stene lagt oven paa hinanden, Græsstraa med Knuder paa, knækkede Grene, og alt det, som Drengene ikke vilde lære ordentligt, fordi de sagde, at de aldrig fik Brug for saadan noget. Men nu skulde de sandelig faa noget at bestille, hvis de ikke kunde alle Sportegnene.

Ivar havde ca. 100 Meter fra Aaen tegnet et „Brev skjult 3 Skridt herfra i Retning af Pilen“ og havde her lagt en Melding, hvorpaa der stod: „Træet ved Aaen. Gaa 200 Meter — Nord 35° Vest“. Nu gjaldt det om at være nøjagtig. Han tog sit Kompas frem, og løb ned til et stort El-

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

letræ ved Aaen. Det stod lige ved Brødden, hvor der var saa sumpet, at Ivar foretrak at staa op og rette Kompasset ind i Stedet for at ligge, som han plejede. Nu havde han faaet Naalen nøjagtig paa 30°, — saa var der noget, der puslede bagved ham; men han vilde ikke vende sig om, for at Naalen ikke skulde begynde at svinge igen. Han drejede Kompasset forsigtigt, til Naalen passede nøjagtigt med 35°, men nu puslede det igen — ovenikøbet lige bagved ham.

Han kunde ikke lade være med at vende sig om for at se, hvad det kunde være, der var saa nærgaaende. Og det var et Held, han gjorde det, for lige bagved ham laa Cirkuskrokodillen med opspærret Gab — parat til at nyde et godt Maaltid.

Ivar stod lammet en Brøkdal af et Sekund, men saa sprang han. Det var unægtelig paa høje Tid, for i det samme hørte han Krokodillens Kæber smække sammen. Hans Hjerter hamrede, da han tænkte paa, at han nu kunde have været fortabt. Ivar styrtede ganske hensynsløst af Stedet uden at se sig for. Han havde ikke løbet mere end 10—20 Skridt, da han pludselig sank ned i Dynd omtrent til Brystet. Han vendte Hovedet og saa efter Krokodillen. Den var allerede paa Vej henimod ham, og han syntes, han kunde se, at den lo ad ham. Ivar arbejdede sig frem i Dyndet, men da han ikke havde Støtte for Fødderne, gik det kun langsomt. Han syntes, at Krokodillen bevægede sig med en forfærdende Hastighed i Forhold til ham. Han begyndte uvilkaarligt at raabe, samtidig med at han forsøgte at komme frem.

„Hjælp! Krokodillen! Hjælp! Hjælp!“ skreg han et Par Gange. Til at begynde med hørte han ikke andet end sin egen Plasken i Dyndet, men saa var der nogle Grene, der knækkede inde i Skoven. Ivar fik nyt Mod og raabte og skreg endnu ivrigere. Krokodillen var nu ogsaa kommet

ud i Dyndet og kunde derfor heller ikke komme saa hurtigt fremad. En Meter foran Ivar, laa der en fældet Træstamme, og kunde han bare naa den, tænkte han, var han frelst. Han naaede virkelig ogsaa derhen, men da han skulde kravle op paa den, opdagede han, at det var aldeles umuligt; han sad uhjælpeligt fast i Dyndet. Han vendte sig om og saa paa Krokodillen. Den vilde snart naa ham, og han vilde være fortabt trods alle Anstrengelser. Ivar gjorde et sidste fortvivlet Forsøg med alle de Kræfter, man kun har, naar man er i den yderste Livsfare; men

RESERVERET

FRIMÆRKEHANDLER

J. GABS

LILLE KANNIKESTRÆDE 3

TLF. BYEN 57 94 X.

ALLE SPEJDERE

bør selv kopiere Film

paa

M E R K U R

„Tonafix“

(selvtonende Dagslyspapir).

Det hører med til Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end
4 Øre.

SPEJDER DELTAG I

STORE

Barnängens

PRÆMIE-
KONKURRENCE

SAML DE
TOMME

VADEMECUM

TUBER &
FLASKER

han kunde blot konstatere, at han sad lige saa fast som den første Gang, han prøvede.

Da var der nogen, som raabte lige ved. Ivar havde i sin Fortvivlelse ikke set, at et Par Mænd var kommet løbende ned mod Aaen. En af dem balancerede ud paa Træstammen og rakte Ivar en Haand, og det lykkedes ham at trække Ivar op paa Stammen. Drengen balancerede ind mod Bredden, men han faldt flere Gange ned i Dyn-det igen. Hans Klæder var saa tunge, og han selv saa udmattet, at han knapt kunde se, hvor han gik. Men nu var det jo ikke saa farligt, efter at Hjælpen var kommet. Da han atter mærkede fast Grund under Fødderne, faldt han helt sam-men og blev i et Par Minutter liggende uden at kunne røre sig. Mændene, som hørte til Cirkus-personalet, havde hurtigt indfanget Krokodillen ved Hjælp af nogle lange Reb, som de havde taget med. Da den var bastet og bundet, kom

Cirkusdirektøren hen til Ivar og sagde: „Ja, den slap ud i Nat paa en eller anden Maade, og vi tog straks ud i Morges for at finde den, men vi har været forbi dette Sted én Gang, saa vi havde næppe fundet den, hvis du ikke havde raabt. Tak ska' du — — — —“

„Næh, undskyld“ fik Ivar fremstammet, „det er mig, der skal takke, for jeg havde nok ikke levet nu, hvis ikke De var kommet“.

— — — — Dagen efter talte Ivar og Palle sammen; ikke paa Patruljeturen, for den var Ivar ikke med til, men bagefter da Palle besøgte den sengeliggende Ivar.

„Naa, hvad siger du nu, den var vist ikke saa morsom at slaas med?“ sagde Palle.

„Aah, ta' og lad være med at snakke om det. Det var rigtigt nok, hvad du sagde om den,“ svarede Ivar.

PUNKTLIGHED

Walter Scott skrev til en ung Mand, som havde faaet en Stilling, og som havde bedt ham om Raad, følgende:

„Vogt Dem for at opsætte. Gør straks, hvad De har at gøre, og tag Dem Tid til Hvile og Adspredelse efter Deres Arbejde — aldrig før.“

At være økonomisk med Tiden er den rette Maade at faa Friheden paa. Paa denne Maade kan man altid naa sit Arbejde i Tide, i Stedet for at skynde sig i sidste Øjeblik. Dersom man ofte sløser sin Tid bort, saa er man i stadig Stundesløshed; Uroen og Livets Vanskeligheder bliver rent ud en Byrde.

Vänner man sig til at sætte tilbørlig Pris paa Tiden, saa medfører det punktligt Vaner. Ingenting vækker saa stor Tillid som Punktlighed, og ingenting rokter saa snart Tiltrøen, som det mod-satte.

Den, som er punktlig ved et aftalt Møde og ikke lader dig vente, viser, at din Tid har Værdi for ham lige saa vel som hans egen. Saaledes kan man ved Punktlighed vise en Person sin Agtelse.

Man kommer ganske naturligt til den Slutning, at den, som sløser med sin Tid, sløser ogsaa med andet.

Da Washingtons Sekretær undskyldte sig, naar han kom for sent, med, at hans Ur gik for lang-somt, sagde Washington roligt: „Da maa enten De anskaffe Dem et andet Ur eller ogsaa jeg en anden Sekretær!“

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Dæckers Kursus og Lang'og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminæreksamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2 $\frac{1}{4}$ —3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Automobil Compagniet

Studiestræde 16. Central 9608
Velholdte Vogne. Rutinerede Chauffører. Billige Land-ture efter Aftale med Kontoret.
A. Neumann.

Reelt, pænt Hjemmearbejde

tilbydes Damer og Herrer, læres nemt, alt Arbejde aftages, god Ekstrafortjeneste, færdigt Arbejde til fuld Værdi samt alle Oplysninger mod Indsendelse af Kr. 1.50 i Frimærker.

Dansk Hjemmeindustri, Holte.

Syd paa med 3. Vesterbro.

(Fortsat fra Side 15).

var det, da vi om Aftenen gik herop for at se Byen, naar Lygterne tændtes og Kirkens Kupler var belyste. Fulgt til Banen af alle vore nye Venner forlader vi Prag med et „Tjickerlicker“ som Afsked, og Toget fører os til Turnow, der ligger i en meget smuk Egn. Ogsaa der mødte vi venlig Hjælp fra Spejderne, der førte os en Tur ud i Omegnens Klipper. Paa den tekniske Højskole saa vi under Forstanderens Ledelse en interessant Udstilling af Ædelstenssliberier.

Næste Morgen fugter det lidt, da vi staar ud af Toget i Vrchlabi for at begynde Turen op over Riesengebirge. Efter 15 Kilometers Vandring i let Stigning straalder Solen atter, da vi holder Frokosthvil i Spindelmühle, og saa gaar det for Alvor opad i „rigtige“ Bjerge.

Lige paa den anden Side af den tysk-czekiske Grænse, der løber langs Kammen af Riesengebirge, naar vi det nyopførte Jugendherberg „Rubezahl Kammhaus“. — Rubezahl i de storslaaede Omgivelser overstiger vore dristigste Forventninger, og selv Jugendburg Hohnstein kan næppe maale sig med Rubezahl; men begge fortjener de et Kapitel for sig.

Tidlig næste Morgen drager vi paa en Tur ud i Bjergene uden Oppakning. Skyerne hænger lavt; nu og da smaaregner det, men ofte fejer Vinden Skyerne bort over Bjergene, saa der gaar Hul i dem, og vi kigger ned i solbeskinnede Dalstrøg. Ad Kamvejen naar vi forskellige Toppe og ogsaa de dybe Kløfter, Schnee gruben, hvor Sneen ligger længst. Vi naar et Stykke nedad til Elbens Kilde og smager paa det krystalklare Vand. Saa gaar det atter opad til Rubezahl. — Sidste Dag

i Bjergene oprinder i straalende Sol. Til Afsked synger vi et Par Sange i Forhallen; saa spænder vi Oppakningen paa og begynder Vandringen til Riesengebirges højeste Punkt, „Schneekoppe“. For os Lavlandsbeboere er denne Tur en enestaaende Oplevelse. Lidt før Middag naar vi ad den stejle Zigzagvej Schneekoppes Top, hvorfra vi ser ud over Bjerge og Dale. Efter Middagshvil gaar det atter nedad; nogle Steder er Kammen kun ca. 100 Meter bred. Gennem Skovene længere nede naar vi Schmiedeberg, der er vort sidste Kvarter; her hviler vi ud for næste Morgen at tage Toget over Hirschberg—Cottbus til Stettin, der naas i øsende Regn og stærk Storm, som gjorde Hjemturen til København en Kende ublid.

Og saa er vi igen hjemme efter 16 straalende Dage, der førte os fra Oplevelse til Oplevelse; Dage vi sent vil glemme.

80 Kroner er mange Penge, men jeg tror, de var givet godt ud.

Den sidste.

Nr. 3 Denmark

En stor Vanskelighed.

Det var en af de største Vanskeligheder ved Fremstillingen af et Urglas, som ikke kunde knuses, at faa det tilstrækkeligt klart og gennemsigtigt.

Den Vanskelighed er overvundet med Glans. — G-S Flexo Urglasset er klart som Krystal og beholder sin gennemsigtige Klarhed bestandigt.

Trade Mark

G-S Flexo er fuldt garanteret. Læstættes gratis indenfor et Aar uanset Aarsag.

Følg med Tiden, det gør alle andre. Deres Urmager skal fore det. — Paasættes medens De venter

Se efter G-S Flexo Mærket først — saa er De sikker.

Pas paa Efterligninger — Garanti gælder kun for de ægte G-S Flexo paasat med G-S Maskine. — — —

G-S Flexo kan simpelthen ikke knuses.

Der findes et G-S Flexo Glas til enhver Facon Ur og til alle runde Ure.

Germanow-Simon Machine Co. Rochester, U.S.A.

Gevaert

FILM
er den Hurtigste

Nogle Vandrebud.

I en af det tyske Herbergsforbunds Almanaker staar der nogle Vandrebud, som ogsaa vi kan skrive os bag Øret:

1) Alt, hvad der kryber, flyver, svømmer eller løber, skal glæde sig over sit korte Liv; — en god Vandrør gør ikke Dyrene Fortrød.

2) Blomsterne paa Engen, i Mark og Skov — og Grene og Kviste paa Buske og Træer vokser ikke, for at de skal af rives og visne. At plukke Kæmpebuketter og afrive sjældne Blomster er en Gemenhed, og Skæring af Bogstaver i Barken er Vandalisme.

3) Vi vil som Vandrere være glade, men aldrig vilde og raa. At raabe, brøle, skrike saavel som larmende Latter beviser ikke andet end Dumhed og Raahed.

4) Vi ser paa Naturen og særligt paa Skoven som en Helligdom, som vi maa bevare ren. Derfor forlader vi vor Lejrplads saaledes, at saavidt muligt intet Menneske kan se, at nogen her har holdt Hvil.

RIGDOM

Der var engang en rig Mand. Han havde et smukt Hjem, gode Venner og trygge Kaar. Dagens Timer var for ham som skønne Perler, der blev trukne paa Snor, og ofte lod han denne Krans glide gennem sine Hænder, mens hans Hjerte fyldtes med Tak for al denne Skønhed og Rigdom.

Men det skete engang, at denne Mand blev fattig. Hans Hjem blev lukket, hans Venner svigtede ham, og Nøden sad paa hans Tærskel. Kranen brast, da han atter vilde gribe om den, og de skønne Stene forsvandt i Støvet for hans Fødder. Manden græd i sin Sorg. Men da han aabnede sine taarevædede Øjne, saa han med Undren, at der endnu var én Perle tilbage i hans Haand, og den straaede mere end alle de andre tilsammen.

Hvad Verden havde givet ham, havde den atter taget, men hvad Gud havde skænket ham, straaede med dobbelt Glans i Sorgens Time.

Brugte Fotoapparater. - Spotpriser.

Alt til Foto
Fremkaldning Kopiering Forstørrelse
smukt & billigt.
„Fotobørsen“ Sankt Pederstræde 51.

De 2 Frøer.

I „Börsenblatt“ fortæller Dietrich følgende morsomme Fabel, hvori gemmer sig megen ædel Visdom: To Frøer gik engang paa Vandring. Den ene var født Pessimist, den anden uforbederlig Optimist. De fandt et aabent Vindue til en Spisekælder, plumpede ind og faldt ned i en stor Krukke med Fløde. Ih, hvor det smagte! De drak begge to, alt hvad de kunde. Men saa kunde de pludselig ikke mere. De var mætte, og først nu konstaterede de deres fortvivlede Stilling. Pessimisten skreg: „Vi er fortabte“, plaskede en lille Stund endnu med Hænder og Fødder — og druknede. Optimisten derimod sprællede uafbrudt med alle fire hele Natten igennem, og den næste Morgen sad den paa en Smørklump. Fløden havde forvandlet sig; den optimistiske Frø havde reddet sit Liv.

Nørrebro Centraltrykkeri.

Blaagaardsgade 29.

Alt Foreningsarbejde.

Hurtigt

Smuk Udførelse.

Billigt.

København N.

Nora 451.

Alle Spejdere

bør købe Sadelbeskytteren.
Dansk Patent.

Alle Reparationer udføres.
Smaa Priser.

Nye Cycler og Reservedele
haves i stort Udvalg.

Torvegades Cyclelager
Torvegade 31. J. H. Tatt. Amg. 23 42 y.

Otto Jørgensen & Søn,

Vestervoldgade 104. .: København V.
Telefon 14207.

Telte og Tæpper
til billigste Dagspriser.

Strandvejskiosken

Strandvej 193
Vedbæk

anbefales Spejderne

Røde Kors Depot

Tropsfotografering

Spejdere og Føreres Opmærksomhed henledes paa, at al Fotografering udføres af:

Troppe, Opvisninger, selskabl. Sammenkomster etc.
Billigste Priser. 1. Kl.s Udførelse.

FORLANG TILBUD

FOTO CENTRALEN

Jens Ildrup.

MAGLEKILDEVEJ 9

Dag- og Aften-
Optagelser.

Telf. Vester 7712
svares ikke
Telf. Eva 981 v.

 PERSSENS
•CLICHÉ-ANSTALT•
•••BREDGADE 25• OPG. E. (STANNA, PASSAGE.)
PALE 2646

Cycleforretningen „TOXVÆRD“

Grundlagt 1920. Laxegade 15
(vis a vis Landmandsbanken).

Originale „King“ Cycler - Luxus Model.

Helt sorte med lukkede Skærme; Ebonit Styr,
2 mm Eger og Kædeskærm.

Kun 120 Kr. paa Ratebetaling.

Kun 1. Kl. Arbejde - Reel Behandling - Prompte Levering
(Lev. til Handelsbanken og Landmandsbanken).

Deres Cycle bliver som ny for 18 Kr.
Rensning, Lakering, Skærme, Eger og Haandtag.

Helsingør Telte

bruges over hele Landet.
Skriv efter Katalog og Prislister

N. J. Petersen & Søn

Teltfabrik Helsingør Tlf. 89 - 789

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

CORT ADELERSGADE 8

H. Halmøe TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. 6762

Amerikansk Iskrem-Fryseri

(Hellerup Fløde Is)

Onsgaardsvej 3. - Tlf. Helf. 1263 - 1262

Leverandør til Skole- og Spejderfester.

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

Petit Kabinet 6 Stk. Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8030

VEDBÆK

KAJAKBYGGERI

Erh. Nielsen.

„I AM ALONE“ — „CITO“
Førende Modeller.

Telefon 180.

Rimelige Betalingsvilkår.

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembeckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

Officielt Depot for Det Danske Spejderkorps.

Nu lakker det mod

Vi har de rigtige Ting i:

Regnfrakker.

Vindjakker.

Sweaters.

Lumber Jackets

Telte.

Plous-four's Benklæder.

Lejrudstyr.

EFTERAARET

- og Tiden er inde til at faa
Overtøjet i Orden.

Ridebenklæder.

Sportsstrømper.

Spejderuniformer.

Forlang gratis Prislister!

Patruljeførere!

PLANER FOR 25 PATRULJEMØDER

er nu udkommet.

Den kan købes paa Depoterne eller paa Korpskontoret og koster

35 Øre

(plus Porto ved Forsendelse).

Tropsførere!

„25 TERRÆNLEGE“

er nu udkommet.

Den kan købes paa Depoterne eller paa Korpskontoret og koster

1 Krone

(plus Porto ved Forsendelse).